

पति २

वाचि श्री माधुरी रंग जनक जनपद स्यादिनीनां कण्ठे दन्ते गोजंगानां सुललित जघने चोत्कल प्रेयसीनाम् ॥ तैल
गीनां नितं वे सवन घनरुचौ केरली केशपाशो कर्णोटीनां कण्ठे च स्फुरति रतिर्गुर्जरी रंग कुचेषु ॥ १ ॥

कामिनी नयन कज्जल पंका दुलितो मदन मज्ज बरहः ॥ कामिमानस वनान्तरा री नूल मुख न विमान
लतायाः ॥ १ ॥ उपरित पतितानां स्रस्र धम्मिल्ल कानां मुकुलित नयनानां किं विडम्बिता नाम पदेभ्यः
त खेदैः सिन्नगण्ड स्थलीनां मधुर मधुवधूनां भाग्यवन्तः पिवन्ति ॥ १ ॥

~~अने गारंगे मरुत मेरुदि~~
श्लोक संख्या ६४८

मम रीति
वैधाय
मतः से
नमः ॥ १ ॥
गीत शिखरि
करी कामो नाम

श्रीगणेशायनमः॥ ॥ ॐ नमो भगवते कामदेवाय ॥ ॥ अतिललितविलासं विश्वचेतो निवासं सम
 वरास्वपरांशम् ॥ रतिनयनविरामं मनतं चाभिरामं प्रसभविजिनवामं शर्मदं नौमिकामम् ॥ १ ॥ ले
 हारिप्रवनिता नेत्रवारिप्रप्ररपादुर्भजां वराशिः शमितपरयशा लीलया पायितास्वः ॥ तत्पुत्रः स्वान
 मदन्तपतेः कामसिद्धान्तविद्वान्जीयाच्छ्रीलाउखानः क्षिप्रपतिमुकुटैर्घृष्टपादारविन्दः ॥ २ ॥ अ
 नुकनिमित्तमङ्गरंगग्रंथं विलासिजनवल्लभमाननोति ॥ श्रीमान्महाकविरशेषकलाविदग्ध
 मल्ल इति भूपमुनिर्गणेश्वरी ॥ ३ ॥ मतानिदृष्टावहुरो मुनीनां तसारमादाय निरूपयामि ॥ अतो ग
 लानुरागैर्ग्रीह्यः सदायं प्रसूयैः स्वभावम् ॥ ४ ॥ त्रिः सारे जगति प्रपञ्चसदृशे सारं कुरंगीदृशमेकं भोगसुखपर
 मपरमानन्देन तुल्यं विदुः ॥ तज्ज्ञात्वा हि विवेकमूढमनसो लब्धा पि नानांगनाः संविदन्ति न कामतन्त्रविक
 लाः पश्चादिवन्मानवाः ॥ ५ ॥ पद्मिनी विजिगीषाथ शंखिनी हस्तिनी ततः ॥ क्रमाच्चतुर्द्वीनारीणां लक्षणानि
 बुक्ते धुना ॥ ६ ॥ पूर्वपूर्वतरास्ता सुश्रेष्ठास्तल्लक्ष्मचक्ष्महे ॥ ॥ तन्नावापद्मिनी स्वरूपं निरूपयते ॥ ॥ काली

पानेरक्तकुरंगशावनयना पूरेन्दुतुल्याननापीनोत्तुङ्गकुचाशिरीषमृदुलासवल्पाशनादक्षिणा ॥ फुल्लाम्भोजसुग
 धिकामललिलालजावतीमानिनी श्यामाकापिसुवर्णचंपकनिभा देवादिपूजार्ता ॥ ७ ॥ उन्निद्राम्भुजकोशतु
 मदनछत्रामरालस्वनातन्वीहंसवधूगतिः सुललितवेशं सराविभ्रती ॥ मध्यचापिवलित्रयां किमसौ शुक्राम्बरका
 क्षिणी सुग्रीवाशुभनासिकेतिगदिताना र्युत्तमापद्मिनी ॥ ८ ॥ अथ कामदेवस्य विभूतयः ॥ ॥ परिजनपदेष्टं
 रणी १ पिक्काः पद्मवादिनो रहिमकरसितछत्रं ३ मुत्तद्विषो मलयानिलः ॥ ४ ॥ कुरंगतनुधनुर्वल्लीलीलाकमलसारा
 वली ॥ मनसिजमहाराजस्यैताजयनिविभूतयः ॥ ५ ॥ भूषेभूयो मुनिवरगवीरर्थदुग्धानि दुग्धानिर्मथार्थ
 प्रलिहितधियां सोयमादायसारः ॥ स्वादुः पथ्यो लेलितरमणीयौवनाभोगभोग्यो ३ मुखो देवैरपि वहुमतः से
 व्यतां पंडितेन्द्राः ॥ ५ ॥ अथ कामशास्त्रप्रयोजनम् ॥ ॥ असाध्यायाः सुखं सिद्धिः साध्यायाश्चानुरंजनम् ॥ र
 श्रतिः सम्यक्कामशास्त्रप्रयोजनम् ॥ १ ॥ अथ विजिगीषा ॥ ॥ तन्वंगीजगामिनीचपलदक्षसंगीतज्ञा
 तानोदुस्वानवहन्तराचमुकुशा मध्ये मयूरस्वना ॥ पीनश्रोतिपयोधरा सुललिते जंघेव हन्ति कशो कामा

अ. ६
२

धुगंधयौहमापिसातुच्छेनतंवसला ॥ १ ॥ कलागारमसादुलोमसहितंमध्येदुप्रायदोविभ्रतुहसितं च व
र्तुलमथोरत्यंबुनाखंसदा ॥ २ ॥ मंगीवामलकुनलाथजलजग्रीवोपभोगेरतां विनाशक्तिमत। रनेत्यरुचिका
जेयांगनाचित्रिणी ॥ ३ ॥ अथशंखिनीलक्षणम् ॥ ४ ॥ दीर्घावाह दूरंतिरः यमथोदेहं वहनी तथापादौ
दीर्तरोकटीचटहती स्वल्पस्तनी कोपिनी ॥ ५ ॥ गृहं क्षारवेगं धिनास्मरजलेनात्येनसान्द्रैः कचैः साद्विभ्रं कुटिले
क्षणादुतगतिः संतप्रगात्राभदाम् ॥ ६ ॥ संभोगेकरजक्षतानिवृज्योयच्छुत्पन्नंगकुलानसोकं नवभरिभ
क्षतिसदाप्रायो भवेत्यिनला ॥ ७ ॥ स्रग्दरारापुरुषा निवाहति दयाहीनस्वपैश्च न्यभट्टपिंगादुष्टमनाश्च घ
रमहात्सुस्वराशंखिनी ॥ ८ ॥ अथहस्तिनी ॥ ९ ॥ स्थूलापिंगलकुनलाचवहुभुक् कुरात्रपावर्जितागोरांगी
कुटिलांगुलीकचरणाहृत्मानमकंधरा ॥ १० ॥ विभात्यैभमसंभुगंधिरतिजंतोयंभंशंमन्दगादुःसाध्यासुरतेतिग
द्वदरवांस्थूलोष्ठिकाहस्तिनी ॥ ११ ॥ शनिपत्रिमादिस्वरूपाणि ॥ १२ ॥ अथनलिन्यादिकानां मुखानिथया

काली
२

अनोवेसाध क्षीरन्दुशरपप्रसंख्यनिथयः प्रोक्तानलिन्यारतेभोग्यादित्ये ॥ १३ ॥ नु दसंख्यतिथिमुप्रीता
भवोच्चित्रिणी ॥ १४ ॥ कदाभोधिगुणस्मरे ॥ १५ ॥ १३ ॥ १४ ॥ तिथिमुप्रायोदवेच्छं खिनी राकादर्शचतुर्दशीग्रह ॥
३० ॥ १४ ॥ १५ ॥ मितास्वेतिद्वं हस्तिनी ॥ १६ ॥ उक्तं च ॥ १७ ॥ वृक्षास्येन्दुहरास्पृग्म ॥ १८ ॥ १५ ॥ १६ ॥ तिथयः स्वातानलि
न्यारतेपौलस्त्यास्वरसाष्टभास्करतिथौ ॥ १९ ॥ १६ ॥ १७ ॥ प्रीताभवोच्चित्रिणी ॥ २० ॥ कदानंगुलं रंगवर्तिनिधिषु ॥ २१ ॥
१३ ॥ स्थाच्छंखिनीमोदिताशेषाः सुः ॥ २२ ॥ १७ ॥ १८ ॥ सुरतोत्सवायकगिराजीजातेः स्त्रियाः प्रीतये ॥ २३ ॥ अ
थसामान्यतश्चन्द्रकलाः पत्रिमादिषुतिथिक्रमेण ॥ २४ ॥ अंगुष्ठे १ पद २ गुल्फ ३ जानु ४ जघने ५ नाभौ ६ चव
क्ष ७ स्तने ८ कक्षा ९ कर १० कपोल ११ दंतवसने १२ नेत्रा १३ लके १४ मूर्धनि १५ ॥ शुक्लाशुक्रविभागतोम
गच्छामंगेष्वनंगस्थितिस्तूर्द्धाधोगमनेन वामपदतः पक्षद्वये लक्षयेत् ॥ २५ ॥ अथप्रहरेप्रहरे प्रावरास
मयाः ॥ २६ ॥ रात्रेश्चतुर्थचरतो नलिनीद्वत्वं संयातिचित्रदयिताप्रथमेथयामे ॥ २७ ॥ तृतीयचरणाः रव
लुशंखिनीनां नक्तंदिनार्द्धमपिहस्तिवधूजनात् ॥ २८ ॥ रजनीसुरतेषुपत्रिनीनसुखंयातिनिसर्गतः का

चित्रादिवसेदिशुयोगतोपिसाविकसत्यं वृजिनीयधारवे ॥ २१ ॥ इत्यनंगरंगेपत्रिन्नादिजातिनिरूपसोनामजय
 मंथलम् ॥ १ ॥ ॥ अथपत्रिन्नादीनांसाधारणीचन्द्रकलानिरूप्यते ॥ ॥ सीमांताक्षपद्धरेकपोल ॥ गल
 के ॥ कक्षा ६ कुचो २ स्थले ८ नाभि २ श्रोणि १० वरांग ११ जानु १२ विषये गुल्फे १३ पदे १४ गुच्छके १५ ॥ कृष्णा
 रुक्मविभागतोमनसिजसिद्धेकमात्रयोषितां वामांगेष्वधुर्द्धतोभिगमनामासस्य पक्षद्वये ॥ १ ॥ सी
 मनेकरजंदरीतनयनेगण्डेपिसंचुवनंदंतेनाधरखंडनंचनवरैः कसांठचकक्षांलिखेत् ॥ श्रोणीचाथ
 कुचंकुयोगसुदृढं गलितनाभौ पुनः संदद्यात् कुचपेठकं स्मर्यते हेमातंगलीलायितम् ॥ २ ॥ कुर्यादक्ष
 सिताडनंच शनकैरुच्छ्वासकुद्विमानूजान्वंगुष्ठपदेषु गुल्फविषये तैरात्मनो धातनम् ॥ इत्येवंचन्द्रक
 लाप्रदीपनविशेषागान्चताभोगिनोनीत्वास्वीयवशंकुरंगनयनो विन्दन्ति सौख्यं यम् ॥ ३ ॥ अथतासा
 मेवपथक्रयाशशिकलेच्यते ॥ ॥ तत्रादौ पत्रिन्नांचन्द्रकला ॥ ॥ कंठे संश्लिष्य गाढं मृदुकरजचयंग
 ऽपाल्पोनितं वेष्टे पाश्वोदरे वा विदधदधरदैः खंडयन्दनवासः ॥ प्रेमासुं वल्ललाटं वपुर्विचजनय

काली

३

नूरोमहर्षनितानं सीत्कारप्रायवक्रांप्रतिपदिनलिनीं प्रावयेतां विदधः ॥ ४ ॥ संचुं व्यदनवसनेनयनेकपोलेष
 ददयेस्तनयुगेचनखानिदत्वा ॥ प्रायः प्रबुद्धमदनां युगलारूपतिथ्यां कामीनये दुववशं नलिनीं सहस्रं ॥ गाल
 लिंगनपूर्वकं कुचयुगं संपीप्रदंत छदं दृष्ट्वा वासुरदैरथोरुफलके यच्छुनखान्यादरात् ॥ दोर्मूले सहसा सैकुच
 रितकंकुर्वंश्चतुर्थीतिथौ कामं संप्रतिबोधयचन्द्रकलया कुर्यान्निजां पत्रिनीम् ॥ ५ ॥ दृष्ट्वा धरतं दनुपीनकुचं वि
 मर्षप्रायेण चूचुकयुगं परिगृह्य रागात् ॥ केशांसुदक्षिणकरेण विकृष्य मन्दं कुर्यात्सविह्वलतनुं किल यंचमीष ॥
 ॥ ७ ॥ अथचित्रिणांचन्द्रकला ॥ ॥ अधरं परिभ्रम्य कंधरामधसंश्लिष्य नखैर्नितम्बकम् ॥ विलिखन्नुत मेघां चि
 त्रिणीं मनुष्यां प्रवतानयेन्नरः ॥ नाकं ठेसं परिभ्रम्य बाहुलतया नाभिं लिखन्पाणिजैर्दृष्ट्वा पापेन दृष्टं स
 पुलकं गुरुनूरोजद्वयम् ॥ कुर्वन्ममथमंदिरे करिकरकीडायितं बुद्धिमान्छम्यां स्मरवारिनिरुवतं
 कुर्वीतचित्रप्रियाम् ॥ ८ ॥ कयोस्तनमध्वपृष्ठमदनागारेषु कक्षांतथाकामिन्पानिजवामपाणिकम
 लंकान्तःसमालोडयन् ॥ ग्रीवापाणिरुहैर्लिखंश्च शनकैश्चुं वल्ललाटे भ्रंशं कुर्यादाश्रुविष्टं ममथ

अ. र.

फाली

रि के लि मानये त्व वशं शंभु तिथौ ॥ १४ ॥ द्वि पांगनां ॥ १५ ॥ नाना लिंग न च व नानि रचयन् प्राये राती क्षोर्नखैः कक्षोरस्तन
मं ५ लान्य क कृतां संचारयन् को लि १६ ॥ कामागार सचूचु कांचित कं रः संपत्त रत्यं गुकां दर्शो पूर्णा तिथौ च निस्पृह
तनुं कुर्यान्नरो हस्तिनीम् ॥ १७ ॥ इत्यनंग रंगे च दुकलानि रूपरागानाम द्वितीयं स्पलम् ॥ १८ ॥ अथ राशाम्ना
दि जाति भेदेन सुरत भेदो निरूप्यते ॥ ॥ आरो हेर्म दनां कुशस्प पुरुषा ज्ञेयाः सदा वा स्त्रियो योनीनां पारिणा
हकै रस धन वा १९ ॥ इत्यां १९ गली कैः क्रमात् ॥ जात्या ते तु नराः राशश्च वषभा अश्वास्तथैवांगना मृग्यश्च
द्विरांगनाश्च कथिताः प्राक् सूरिभिः सर्वतः ॥ २० ॥ हरिणी दशशयोर्दृष्टव्योः समयोगः करिणी नरंग
योः ॥ भवती ह परस्परं द्यो नितिरं ग्रीतिरनंग संगरे ॥ २१ ॥ हरिणी वषभं तथा श्विकां नुरंगं चोच्चमिति द्वयं तौ ॥
नुरंगी शशकं द्वितीयं वषभं स्मृतमेतद्वितीयं तु नीचकम् ॥ २२ ॥ नुरंगी हयं योगेन रतमप्युच्चकं विदुः ॥ हस्तिनी श
शयोश्चाथ रतं स्वादति नीचकम् ॥ २३ ॥ तत्र प्रशस्यं सुरतं समं त्या दुश्च द्रयं मध्यममेव विद्यात् ॥ नीचे धमे
त्युच्चमथाति नीचमत्यंतानि च कविभिः प्रदिष्टम् ॥ २४ ॥ कृमयो रधिराद्रवास्त्रिधा लघु मध्यो रुवलाः स्मरा

अ-१०

५

लये ॥ जनयनिबलानुसारतोवहुकं दुर्वनिताजनस्यते ॥ ६ ॥ प्रमाराहीनलिंगेनसाकं दूनेपिशाम्यति ॥ अतो न
नीचसंभोगे तुष्टिगच्छुनियो वितः ॥ ७ ॥ वरंगमध्यं नारीणां मयत्नं ॥ कोमलं स्मृतम् ॥ अतिप्रमारा
लिंगेन नहितासां सुखं भवेत् ॥ ८ ॥ समप्रमारा लिंगेन स्थूलेन मुदठेन च ॥ शमयन्मूलकं इति स्पंदयं च
मुहुर्मुहुः ॥ ९ ॥ कामकेलिकलाभिज्ञः सुखयन्निविधेः शौ ॥ विस्मृष्टकामसलिलां वशीकुर्यान्मगी
दशम् ॥ १० ॥ नारीविस्मृष्टकसुमेधजलारतानेन्यं करोति व हुरोदनवल्लगने च ॥ वैकल्पमेति मुकुलीक
ज्वातनेत्राशक्रोति नोकिमापेवो दुःखमिति प्रयासा ॥ चिरमध्यमदा असंभवानरनार्यो सुविस्मृष्टविदुष्यते ॥
समयप्रमोते प्रभेदतो नवधैवं सुरतं समीरितम् ॥ ११ ॥ चण्डमध्यममंदारव्यां स्त्रीन्वेगांस्तु विदुस्तयोः ॥ कि
यत्तन्निविधाप्रोक्ता लघुमध्यविरोदयाः ॥ १२ ॥ अत्रापि कालभेदेन नवधा त्वंसमूहयेत् ॥ सप्रविंश
तिसंख्यादिकीर्तिने वरंतिर्वधैः ॥ १३ ॥ प्रचण्डवेगे वरुणो विस्मृष्टिः कामाकुलत्वं रतिलोलता च ॥ स्थाने
दवेगे विपरीतमेतत्तन्मध्यभागः खलु मध्यमेतत् ॥ १४ ॥ अथ नारीस्वरूपं निरूप्यते ॥ ॥ प्रायः कोम

काली

५

कुल्लोभोजमहा २

लकुंतलाः पृथुदशः शान्ताश्चतुश्छादनाः स्तूष्मांगाः सुचयः सुवर्जुलमुवास्तुल्पाल्पदनास्तथा ॥ विश्राराः
करजानुपादजघनग्रीवोरुषुश्यामतां धन्यास्तैस्वरताः सुगंधिमदनस्पंदविनीताः शशाः ॥ १५ ॥ अथ कवचमल
क्षणाणि ॥ ॥ कूराः प्रोन्नतमोलयो दठभुजाः सुप्रौढवक्षस्पलारक्षाः कूर्मनिभोदराश्च कठिनास्त्यागा
चिताः पीवराः ॥ शोणानास्थिरदीर्घलोचनभट्टः स्वारक्तहस्तोदराव्यालोलो कवचभानवांगुलमितं कामोक
संविभ्रति ॥ १६ ॥ अथ श्वलक्षणाणि ॥ ॥ दीर्घस्थूलशिरोरुहश्चलदतिस्फारेक्षरागाः क्रोधानाभ्यंतक
शदीर्घकंधररद श्रोत्राननालोभिताः ॥ पीनोरः स्थूलदीर्घवाहुपुगलानिद्रालवः सालसाः प्रोढावक्त्ररवा
घ्रिजानुपुगलागंभीरसंभाषिताः ॥ १७ ॥ धृष्टः खण्डरतेरताश्चनितरं दीर्घांगुली श्रेणयः स्थूललीरति
लालसावहुभुजोगत्यातृपृथ्वाचिताः ॥ भूरिक्षारविगंधिमन्मथजलप्रायास्तथा व्याकुला आदित्यांगुलसं
मितं वनुरगालिंगं सदा विभ्रति ॥ १८ ॥ अथ मंगीलक्षणं ॥ ॥ सांद्राकंचितकुतलासमशिरातची सुतुंगस्तनी
कुल्लेदीवरलोचना ल्यविवरघ्राणाचतुश्छोदरी ॥ आरक्ताधरपातिपादपुगलापीनोरु कामालया प्रायः कोमल

अ.रं.
६

बालिवर्यभुजकाविस्तीर्णगंडस्रुतिः॥२०॥ ईष्यालिः सुकुमारिकापिकरवात्पंतरेतेलंपटाविभ्रतं वृजमंजुगंधमदन
स्यंदंतथाल्पाशना॥ सुश्रोणिः सरलांगुलिर्गजगतिश्चंचमनोहारिणी ज्ञेया निम्नषडंगुलैः परिमितं गुह्यं
हृत्तीक्ष्णी॥२१॥ अथ वडवालक्षणम्॥ मोलिनं निम्नसमुन्नतं विदधती स्थूला ईसान्द्रैः कचेर्नीला
भोजदले क्षणायतगलश्रोत्राननाकोमला॥ पीनश्रोणिपयोधराभुभगतिर्गभीरनाभीरुदाकिंचित्
प्यधरावमांसलभुजाक्षामोदरीकोटिनी॥२२॥ शोभाभोसुहृत्पाणिचरणानि दालुभोगे नियावि स्तीर्णा
दधती कटीचलमनाकान्तेनुरागान्विता॥ कामांभः पल्लवप्रगंधिसुचिरासंभोगकालेद्वेद्विज्ञेया वडवानवी
गुलमितंगुह्यं वृद्धैः॥२३॥ अथ करिणीलक्षणम्॥ पीनघ्राता कपोलकर्णगलकप्रस्फारलंबोष्ठि
कापीगाक्षीदरवक्रपर्वनिवहाप्यल्पनीलालका॥ ह्रस्वास्थूलकरांघ्रिवाङ्मयगलागंभीरुक्षस्वराका
मान्तसिततं सुतीक्ष्णादशनादुष्टाचवीतत्रया॥ दुःशीलाल्पबलांगिकाप्यधुक्चाकट्यैकसाधारं
जावत्यंतं वृद्धभोजनाचनितरां पापेषु वदस्यहा॥ विभ्रत्येभमदोगगंधमपिसाकन्दर्पनीरंसदाज्ञेया

काजी

६

मानुष्यमितांगुलीकमदनावासावुधैर्हस्तिनी॥२४॥ इति निदिष्टमेदानां व्यभिचारेपिलक्ष्यते॥ श्रेष्ठमध्याधमत्वे
नसांकर्माच्चविशेषतः॥२५॥ इत्यनंगरं गेजति विशेषपूर्वसुरतनिरूपणं नाम तृतीयं स्थलम्॥३॥ अथां
गनानां सामान्यधर्मानिरूपणे॥ यावत्षोडशसंख्यमव्यमुदितावालाततस्त्रिंशतिं यावत्सातत्तुराणीति वारा
विक्षिरेवैः ५५ संख्यातु यावद्भवेत्॥ साप्रोढेत्यभिधीयते कविवरैर्द्विंशतः सास्मृतानि धाकामकलाक
लापविधिषु त्वाज्यासदाकामिभिः॥१॥ बालानवीनसुरते मुदितातमिमे संजायते थतत्तुराणी महति प्रकाशे
प्रोढा प्रकाशतमसोः समुपैति सौख्यं वद्वाननुक्चनजीवितहारिणी सा॥२॥ बालातां मूलमालाद्येस्त
तुराणीभूरिभूषणैः॥ सुप्रेमा रज्ज्पते प्रोढा वद्वस्वालापगौरवैः॥३॥ कृतानुरतिदीर्घानिम्नकक्षाचक्षुषा
सुचिरपतिवियुक्ताकामिनी स्याच्छुभांगी॥ पथुलतरसलिलागौरवर्णाचरवर्वासततसुरमयोगारवू
कक्षादृढा स्यात्॥४॥ अथ प्रकृतिलक्षणानि॥ कफप्रकृतिरुत्तमापित्तलामध्यमास्मृता॥ अध
मावातलानारीतलक्ष्मअभिदधमहो॥१॥ सुस्निग्धदंतनखलोचनपद्मयुग्माभानोन्नताश्रियतमे सु

दृढनुरागा ॥ श्यामाथशीतमृदुमांसलगुह्वरं प्राप्नोताकफप्रकृतिरेव वरापुरंधी ॥ ६॥ स्पात्यितलानुगौरां
 गीशोणलोचनयातिजा ॥ क्षरमक्रोधाप्रसन्नाचपीनश्रोणिपयोधरा ॥ ७॥ विभर्तिघर्मसलिलं विमंगंधिसु
 बुद्धिका ॥ श्लथकोष्ठवरांगीचकुशलासुरनेमृदुः ॥ वातलानुकठोरंगीरुक्षकेशीपलापिनी ॥ चंचलावह
 भोज्यस्वकृशपाणिजलोचना ॥ ८॥ श्यामधूसरवर्णाचसुरनेकठिनाभशम् ॥ गोत्रिहभरवरस्पर्शविभ
 र्तिमदनालयम् ॥ ९॥ अथदेवसत्त्वाद्याउच्यते ॥ प्रसन्नवक्रांगुजसौरभांगीसन्तोषयुक्ताभुचिक
 र्मेदक्षा ॥ त्रियंवदाभूरिजनाधनाब्जानारीयमक्ताकिलदेवसत्त्वा ॥ १०॥ संगीतलीलारसिकातिशीलासु
 गंधमात्मादिरुचिःभुभांगी ॥ विलासिनीनिर्मलचारुवेषागंधर्वसत्त्वावात्रिताग्रदिष्टा ॥ ११॥ अपेतलज्जा
 मधुमांससक्तापीनस्तनीचंपकगौरदेहा ॥ रोषान्वितासंततभोगवांछाप्रोक्ताकवीन्द्रेः खलुयक्षसत्त्वा ॥
 ॥ १२॥ आतिथ्यसख्यादिष्ववज्रभावातुरागिणीनिर्मलचिन्तयन्तिः ॥ नानाव्रतैरेतिस्रयाप्रयासमनुष्यस
 त्वापारिक्तीतितासा ॥ १३॥ दुश्चारीणीकुम्भितभूरिभोज्याक्षणाऽऽसवाशापरितपूगात्री ॥ खर्वानिरुद्धा

काली
 ७

सविकारवक्रामालिन्ययुक्तेनिपिशाचसत्त्वा ॥ १४॥ व्याकुलभ्राजशीलाचसोच्छ्रासंवृज्जंभते ॥ निद्रासक्ताचसत
 तं नागसत्त्वेतिसोच्यते ॥ १५॥ उद्वेगंनिष्कलंकुर्यान्नेत्रसंभ्रामयेन्मुहुः ॥ अप्रतीताचसततंकाकसत्त्वेतिचोच्यते
 ॥ १६॥ अत्यंतंचपलायातुसततोद्भानलोचना ॥ दंतसंगररक्ताचकपिसत्त्वेतिसोच्यते ॥ १७॥ स्वभावादुष्टवाक्यामि
 विप्रियारोपेवभाषते ॥ अपेतरागास्वानादोस्वरसत्त्वेतिसास्यता ॥ १८॥ जातिसत्त्वादयोयेवैनारीणामत्रभाषिताः
 प्रधानं प्रकृतिर्ज्ञेयातामुपूर्वमुपशिटितैः ॥ १९॥ अथनारीनादाहेतुरुच्यते ॥ पितृसदननिवासः संगतिः प्रश
 लीभिः प्रवसनमपिपत्यवीर्यकेसेष्यताच ॥ वसतिरथचपुंभिर्दुष्टशीलैः स्ववश्यंक्षितिरेपिनिजयतेयोर्वितांता
 शहेतुः ॥ २०॥ अथवैराग्यहेतुः ॥ कार्पण्यादतिमानरागविरहाद्योगादिपारुष्यतोमालिन्यात्समयवृत्तादि
 भयतः शोकादरिद्रादपि ॥ भर्तृणांतनुतादिभिश्चवपुषः काठिन्यतः शंकनादोषाणां वदथा प्रयातिवशि
 तावैराग्यमुच्चैः सदा ॥ २१॥ अथविरक्तालक्षणां ॥ नाभिपश्यतिभर्तारं नोत्तरं संप्रयच्छति ॥ वियोगे
 सुखमाप्नोति संयोगे वातिसीदति ॥ २२॥ शय्यामुपगता शोते वदनं माश्चिचुम्बिता ॥ तन्मित्रैर्दृष्टिमानंच वि

रक्तानाभिवांछति ॥ २४ ॥ अथ प्रीतिरुच्यते ॥ ॥ नैसर्गिकी विषयजा समाचाम्पासिकी तथा ॥ चतुर्विधेति विद्वद्भिर्दे
पत्योत्तमा ॥ २५ ॥ अभ्यासजा सा दुःसाध्या दंपत्योः सहजा च या ॥ सा न्दानि गडभूता सा प्रीतिर्नैसर्गिकी मता ॥
मालाचन्दनभोग्याद्यैर्विषयैर्वर्द्धितानुया ॥ प्रीतिर्विषयजा प्रोक्ता समयो गे समास्मृता ॥ २६ ॥ आरेखे देव
पूजादिकेले संगीतकर्मसु ॥ अभ्यासयोगाधारं द्विंयात्रि सा भ्यासिकी स्मृता ॥ २७ ॥ अथ भोजनोदिवस्था
भोजनं द्विगुणं स्त्रीणां बुद्धिः कृत्ये चतुर्गुणा ॥ निश्चयः बहुराः पुंभ्यः कामवेगस्तथा रुधा ॥ २८ ॥ अथ योनि
स्वत्समम् ॥ ॥ यो निरभ्यन्तरे कापि पन्न किं जल्को मला ॥ कापि स्पाडुटिका कीर्णा काचिदालि च या कुला ॥
२९ ॥ गोजिह्वाभस्वरस्पर्शा काचिदभ्यन्तरे भवेत् ॥ पूर्वपूर्वतराता सुश्रेष्ठा ज्ञेया विचक्षणैः ॥ ३० ॥ यो निम
ध्ये स्तिना त्रेका कामां कुश समाहिता ॥ लिङ्गेन क्षोभिता सेवद्वे द्वारि निरनरनारम् ॥ ३१ ॥ कामातप
ना कृजति सस्पन्दशक्तिकीर्ति ॥ वरांगरं धादून्नुना सिका भयं दस्तिनत् ॥ ममथ छत्र मित्पाहुरा ज्यम
दशिराचये ॥ यो निरंध्रे नाति दूरा पूर्णचन्द्रा स्तिना डिका ॥ ३२ ॥ मनोजवारि संपूर्णं स्त्रीणां तिष्ठति सर्व

काली

रा ॥ तद्विष्टष्टादुतानारी प्रोच्यते पूर्वस्वरिभिः ॥ ३३ ॥ अथाल्पसाध्योच्यते ॥ ॥ रोगादिभ्यां तदेहाचिरविरहवती मासमा
त्र प्रसूता गर्भालस्याचन व्यञ्जरयुततनु कात्यक्त पान प्रसंगा ॥ स्मृता पुष्यावसानेन वरति समये मेघकाले वसने
पायः सम्पन्नरागा मृगा शिशुनयना स्वल्पतः साध्यते सा ॥ ३४ ॥ कन्दर्पपुद्गे प्रथमे लभावाश्चिरे एतत्पिवनिता
लभन्ते ॥ शीघ्रं द्वितीये धतभूरिभावाः पुंसः क्रमोयं विपरीत उक्तः ॥ ३५ ॥ अथ मुरताभिलाषविहानि ॥ ॥ संयुक्ता
त्यलका मुहुस्तनयुगं वस्त्रेण बाह्या दये दंतेनाप्यधरं दशे विरमे संजात लज्जा क्षणम् ॥ प्रायश्चुवति चालकं नि
जवपुः संभज्जते जंभते रथांवापि कृता द्वि पश्यति च दोर्मूलं हसत्यादरात् ॥ ३६ ॥ अथ लिङ्गे त्वसत्त्वं प्रियं प्रल
पति प्रत्युत्तरं वाचते प्रवक्तुं न च भाषते स्मितश्रवी व्रीडां रुधाधारयेत् ॥ व्याजेनैव विलम्बते प्रकुरुते मौलोच कर
यनं नारीणां मुरतस्य हावुधजनैर्ज्ञेयेति भावैस्सदा ॥ ३७ ॥ इत्यनंगरंगे सामान्यधर्मनित्यपदान्ता मचतर्थस्य
लम् ॥ ३८ ॥ ॥ अथ वनितानां देशधर्म उच्यते ॥ ॥ विचित्रवेशाश्चिकर्मदक्षा सुशीलिनी दंतनखादिरक्ता ॥
मनोजसंग्रामविनोदरम्यास्पान्मध्यदेशप्रभवा पुरंध्री ॥ ३९ ॥ उपभोगकलानुरागिणी विसंभोगरसप्रतोषि

अं०

२

राणी॥ करघातननुष्मानसावनितामालवदेशसंभवा॥१॥ अभिधातकचिर्विरज्यतेनखदंतैःपरिरंभलालसा॥ वरु
 चुंबनहार्यमानसावनिता॥२॥ भीरसमुद्रवास्तता॥३॥ पारिभरागोलुपारदक्षतगात्रेर्द्धमेतिसत्वरम्॥ सुकुमार
 तनुर्मनोरमासुरतेनत्यतिलाटकामिनी॥४॥ मृद्वीदुराचाररतावहनीरतानेसुखैरतिनर्मदक्षा॥ त्रपाविहीना
 तिमनोरमावास्यादांश्रुकर्णाटभवापुरंध्री॥५॥ नितानकराष्ट्रिप्रतस्मरालयादुवंतिचरडध्वजघातनाच्चिरम्
 ॥६॥ रतिप्रयोगेचतुराश्वयोषितःसंकीर्तिताःकोशलराष्ट्रसंभवाः॥७॥ ईषद्रासमनोरमाचनितरांसाक्षेपवाग्धि
 प्रमानिलज्जाश्रुपलाःकलामुकशलागाठानुरागान्विताः॥८॥ नार्यःपाटलिपुत्रजाअपिमहाराष्ट्रोद्भवाः
 सन्नतंनानावेशविनोदभावरासिकाःसंकीर्तिताःपरिडितैः॥९॥ कुसुममृदुशरीराचुंबनालिंगनादौवह
 तरधृतभावाकूरवेष्टाविरक्ता॥ विषमविशीरवपुद्वेस्तोकवेगापुरंध्रीभवतितरलवेगाअंगजागेडजाच
 ॥१०॥ विपरीतरताभिलाषिणीगतलज्जानखदानतोषिणी॥ नितरामनुरागशासिनीमदनान्तीकथितेयमु
 केली॥११॥ प्रियंवदाकोमलदेहवहूलीभृशंद्रवन्तीस्मरकेलिरंगे॥ विलासदक्षाप्रचूरनुरागास्याका

काली
 ८

मरूपप्रमवापुरंध्री॥१०॥ निजदोषनिगोपनेरताःपरदोषग्रहणेपुतत्यराः॥ वनितावनवाससंभवाछन्देहापरि
 कीर्तितावुधैः॥११॥ उपभोगरतासुलोचनलघुसंभोगविधिःसुतोषिणी॥ शुभवेशधराविचक्षणाकथि
 तासारवलुगर्जरीवुधैः॥१२॥ प्रचण्डवेगाअतिकृष्टसाध्याःसुकौपवत्यश्चलनेत्रपाताः॥ भवन्तिदुष्टाःकिल
 सिद्धजाताअवनिवाहीकमवाश्रुनार्यः॥१३॥ नानोपभोगरसिकारतिरंगदक्षाःप्रोक्तुल्लापजनयना
 प्रियवद्भूषा॥ कन्दर्पदर्वपरिदीपनभावशीलाज्ञेयावुधैर्मृदुगतिःखलुतीरभुक्ता॥१४॥ संभोगशिक्षा
 कुशलाःसलज्जाःप्रियोपभोगाअतिचण्डवेगाः॥ मनोरमाःपुष्पपुरेप्रसूताःस्फुरंगनामाद्रुतिलंगजाश्च
 ॥१५॥ मृद्वःसुवाचोलघुभोगसाध्याःससाहसावीतभयत्रपाश्च॥ समानरूपाद्रुविडैप्रजाताःसौवीरभेदेम
 लयेचनार्यः॥१६॥ नरवादिविन्यासकलाविहीनाःसंभोगसंसर्दनजाततोषाः॥ स्वभावतोदुष्टतमाःप्रचण्डाः
 काम्योजयोर्द्रुप्रभवाम्भुनार्यः॥१७॥ दुर्गंधगात्रालघुभोगनृणाःसंचुंबनाश्लेषसाभावहीनाः॥ मृच्छांगनाः
 पर्वतजाश्चनार्योर्गांधारकाश्मीरभवास्तथैव॥१८॥ जात्यादिसाम्प्रमितितत्त्वमएवयत्तुशात्वानरःसक
 ॥१९॥ जैर्यःसुवक्त्रनयनारमणीयवाचःकान्तानुरागरसिकाभृशकोमलांग्यः॥ कन्दर्पकेलिकुशलाःकथिताकवीर्द्धनेपा

मजाःकठिनपीनकुचरमण्यः॥१९॥ + १

लकामकलाप्रवीणः॥ संतोषयेच्च सततं सुरतप्रयोगैः प्राणैस्समत्वमुपयात्रिसकामिनीनाम्॥ १६॥ इत्यनंगरंगेदे
 राधर्मनिस्सुपरां नाम पंचमं स्थलम्॥ ५॥ ॥ अथ शवगादिप्रयोगा उच्यन्ते॥ ॥ प्रागेव पुंसः सुरतेन याव
 न्नारी द्वेद्वेद्वेगमुखं न तावत्॥ अतो बुधैः कामकलाप्रवीणैः कार्यः प्रयतो वनिताद्वयत्वे॥ १॥ जात्यादि
 साम्ये दुर्ज्ञेयं सांकर्यादि विशेषतः॥ अतएवातिमोक्षम्याच्च कलापीन्दोरगोचरा॥ २॥ तस्मात्लोकहितो
 र्थाय दंपत्योः सुखसिद्धये॥ नानोषधविधानेन दुवयुक्ते रुदीर्यते॥ ३॥ मधुना सहितं व्योषाचूरेण
 स्यावरंगके॥ निक्षिप्य तेन तां गीसा पुंसः प्राग्द्वतां व्रजेत्॥ ४॥ शुद्धशंकरवीजं च जातीरसविमर्दितम्
 ॥ वरंगमध्ये निक्षिप्य नारी संद्रावयेद्वते॥ ५॥ चिन्तुं फलं ससिन्दूरं माक्षिकेन समन्वितम्॥ सि
 प्रं गुह्यान्तरे यासां प्रागेव दुवतां नयेत्॥ ६॥ कर्पूरं टंकं रां शं भुवीजं चैति त्रिभिः समैः॥ सक्षौद्रैर्लि
 प्मलिंगस्तु नरः संद्रावयेत्प्रियाम्॥ ७॥ मध्वाग्रागस्त्यपत्रोत्थरससंमर्दितेन च॥ टंकरोनध्वजं लि
 प्मद्रावयेद्वलानरः॥ ८॥ जीर्णो गुडश्चिन्तिगिकाफलं च व्योषा रजः क्षौद्रयुतं समांशं॥ एभिर्ध्र

टंक रां सहोरा = ५

काली

१०

सिंहुडी = ४

धनुरवीज = ५

जंयः परिलिप्य शेते कुर्यात्सरेनः स्तुतिमंगनानाम्॥ ९॥ मरिचकनैकवीजैः पिप्पलीलोघयुक्तैर्विमलमधु
 विमिश्रैर्मनकोलिप्रलिंगः॥ स्मरसमरविलासे कष्टसाध्यां च नारी मपगतनररागां संविदध्याद्वरपम्॥
 १०॥ अथ स्तंभनविधिः॥ ॥ पतनान्मदनां भसस्त्वरपरितो मोनभवेद्विलासिनाम्॥ सुरतोत्सवसिद्धिहेतवे
 तदयं स्तंभविधिर्निरूप्यते॥ ११॥ लज्जालुमूलं गोक्षीरैर्वज्रीक्षीरेण वा पुनः॥ पिष्टानुपादौ संलिप्य चिरा
 दीर्यं न मुंचति॥ १२॥ अथ कोसुंभतैलेन वर्षाभूरजसा पिबा॥ लिप्पपादः पुमान् रेतो न जहाति रतोत्परा
 ॥ १३॥ सितायाः काकजं धाया मूलं श्वेताम्बुकेसरम्॥ क्षौद्रेण नाभिलेपेन वीर्यं स्तंभतिका मिनाम्॥
 १४॥ शंपाकं शंभुवीजं च कर्पूरं च समांशकम्॥ मधुना लेपयेन्नाभौ सच वीर्यं न मुंचति॥ १५॥ सितकोकि
 लनाम्नश्च वीजं प्रथो हृतं कटौ॥ वज्रं लोहितम् त्रेणा वीर्यं स्तंभकरोत्पलम्॥ १६॥ सप्तपर्णी स्ववीजं च
 रविवारे समुहृतम्॥ वक्रैश्च तं नृणां वीजं स्तंभानाति सुरते चिरम्॥ १७॥ श्वेतेषु मूलैः पुंस्वार्थैः पुष्पाकैः प्राप्य यः
 कटौ॥ कन्याकन्तिस्त्रेणा वध्नाति स भजि चिरम्॥ १८॥ वीजं सितपिकाख्यं स्पष्टक्षीरेण पेयितम्॥ करंजवीजं

यज ५५

धनी ५२३

मध्यस्थं संभनं वदने धृतम् ॥ १९ ॥ अथ वाजीकरणम् ॥ ॥ वाक्तेरभावात्संभादिसर्वमेवाप्रयोजकम् ॥ अतः वारिदृष्ट्य
 र्थं वाजीकरणमुच्यते ॥ २० ॥ चूर्णविधयः स्वरसैर्भावितं भानुशोषितं ॥ मध्याज्यमिश्रितं लीलाभजते वनिताद
 श ॥ २१ ॥ स्वरसैर्भावितं धात्रीचूर्णमाज्यमिताचितम् ॥ क्षौद्रेण विलिहन् रात्रौ भजते वनितादश ॥ २२ ॥ क
 पि गोक्षुरगोरक्षवलानागवलामभवम् ॥ चूर्णचक्षुःपुष्पायाः पीतं क्षौद्रेण पोष्टिकम् ॥ २३ ॥ सितासाधितं
 मोक्षीरेमायासंभाव्यशोषयेत् ॥ भानुपादे पुनस्तेषां चूर्णस्य वटकं शुभम् ॥ २४ ॥ कृत्वा घृतेन संसाध्य प्रदोषे
 भक्षयेत् सदा ॥ वृद्धोऽपि प्रबलो भूत्वा वनितानां शतं व्रजेत् ॥ २५ ॥ बीजं सितपिकारव्यस्य तंदुलाः षष्टिकोऽङ्गुली
 ॥ दयोः कर्षन् लिहन् रात्रौ मधुना दृढतां व्रजेत् ॥ २६ ॥ शतपत्रारसं सपिक्किलं तदृशं धापयः ॥ दत्त्वा स
 साधितं क्षौद्रसिताभ्यां पोष्टिकं परम् ॥ २७ ॥ मृताय स्त्रिफलाय ष्ठीचूर्णं मधुघृतमाचितम् ॥ दिनान्ते ले
 ष्ठियो नित्यं नारी च सुरते जयेत् ॥ २८ ॥ अथ लिंगस्थूलीकरणम् ॥ ॥ लघुसूक्ष्मेण लिंगेन चतुर्थां
 तियोषितः ॥ अतस्तत्प्रीतये वक्ष्ये स्थूलीकरणमुत्तमम् ॥ २९ ॥ वलानागवलाकुष्ठं क्वादिरदपि प्यली ॥

५५ कांमो ७५ वांमो ॥ जपि पला

काली
२१

कुष्ठकोषाटं करणचूर्णकैः ॥ तिलतैलपुतैर्लेपा लिंगवद्विः प्रजायते ॥ ३२ ॥ सैधवं मरिचं २२

अथ गन्धकरी

वाजिगन्धाहय रिपुरिति सर्वसमांशकम् ॥ ३० ॥ संचूर्णनवनीतेन लिंगलेपो विधीयते ॥ मुहूर्तादिपि सुदृग्मं च
 वाजिलिंगसमं भवेत् ॥ ३१ ॥ जातीरसशिलाकुष्ठं वृहतीखरमंजरी ॥ हयगन्धाय वामायाः पिप्पली गोरश
 पाः ॥ ३२ ॥ तिलश्चैतानि संपिष्ट्य मधुनो घर्तनं बुधः ॥ प्रयोजयेत् कर्णपालिस्तनलिंगवद्भनम् ॥ ३३ ॥ भल्लानं
 कृत्वा लवणं नलिनीदलमेव च ॥ ३४ ॥ धातुद्वयं वृहतीफलजेनाभसा सह ॥ ३५ ॥ महिषी गोमयैः पूर्वघृष्ट
 लिंगे विलेपयेत् ॥ तत्क्षरो मुशलाकारं दृढं चैव भवेदलम् ॥ ३६ ॥ लोधुकासी समातंगवलाकदुतिलोद्भवम् ॥
 तैलं ससाधितं लिंगयोनि कर्णविवर्धनम् ॥ ३७ ॥ अथ योनि संकोचनविधिः ॥ ॥ प्रौढानवप्रसूतानां श्लथं
 गृह्यन्तरोचते ॥ सूनामतस्तत्संकोचविधिं संक्षेपतो ब्रुवे ॥ ३८ ॥ सनालं कमलं पिष्ट्वा पयसा कारयेद्दधीम् ॥
 तां निधाय क्षणाद्यौ नो वृद्धा पित्या कुमारिका ॥ ३९ ॥ देवदारुनिशाग्रं सरसीरुहकैरारैः ॥ संलिप्तं
 मदनक्षेत्रं संकोचं परमं व्रजेत् ॥ ४० ॥ लिप्तापिकारव्यबीजैश्च वारिपिष्टैः स्मरालयम् ॥ नियमेन परं गाढं
 वरांगलभते गता ॥ ४१ ॥ त्रिफलाधातुं कीपुष्पजं कूलकलोधरेः समं ॥ सक्षौद्रैर्लिप्तं गृह्यत्वा च कन्ये व्रजेत्

धमेरो १ जामुनो १

तीमवेत् ॥ ४९ ॥ कटुतुंवीभवैवीजैः सलोघैः स्मरमंदिरम् ॥ लिपुत्तानवप्रसूतापि क्वं कन्येव राजते ॥ ५० ॥ वाजि
 गंधावला ज्योषानिदीदीवरकुक्षकैः ॥ तोयपिष्टैः स्मरगारलिपंगारुतरं भवेत् ॥ ५१ ॥ मधूककाष्ठसारं सारं
 क्षणेन मधुना सह ॥ वरंगं पूरितं यत्ना दत्तं नंदतां वजेत् ॥ ५२ ॥ अथ योनि संस्कारः ॥ ॥ लवंगं शार्दपंतैर्ले
 जाती पुष्पैः प्रसाधयेत् ॥ नारी गुह्यं तदभ्यंगात्सुगंधिं सुरते भवेत् ॥ ५३ ॥ सुरदा रुतिलारिष्ट दाडिमांजन कां
 नैः ॥ तैलं संसिद्धमभ्यंगात् योनिं सुरभिर्तां नयेत् ॥ ५४ ॥ अथ लोमशाननम् ॥ ॥ कटुतैलेनागचूरां क्षिपत्वा
 सप्ताहमातयेत् ॥ निधेयं मर्दनात्तु योनि लोमापहं सृजतम् ॥ ५५ ॥ सप्ताहं भावितं रंस्वभस्म रंभाभसागतः ॥
 तालपुष्पं च हरति योनि लोमानि योषिताम् ॥ ५६ ॥ हरितालं पलाशं भस्म रंभाजला चितम् ॥ एतस्य लेपा
 लोमानि नरोह निकृष्टावन ॥ ५७ ॥ ॥ अथ नष्टपुष्पसमुद्रवनम् ॥ ॥ भृष्टं योनिं पत्रं जपा पुष्पं च वारिणा
 पिष्ट्वा पिवेत् साभूयो नष्टपुष्पं सविन्दति ॥ ५८ ॥ तंडुली देवकाष्ठं च दूर्वापत्रं समं त्रयम् ॥ वारिपिष्टं ये
 वेधावनष्टपुष्पं लभेत सा ॥ ५९ ॥ अथ पुष्पाधिकारिणिवारणम् ॥ ॥ पथ्यारसांजनं धात्री त्रयं पिष्ट्वां भसा
 समम् ॥ पिवेद्यात्पनिकं पुष्पमाश्रुतस्याः शमनयेत् ॥ ६० ॥ कपित्थं वेणुपत्रं च समांशं मधुना सह ॥ लीङ्ग

सप्ताहमाधिक्यपुष्पस्योपशमनयेत् ॥ ६१ ॥ अथ गभस्तिन विधिः ॥ ॥ रुक्मकांचननाम्राणां भस्मसौ शान्चितं च
 हार ॥ लीङ्गं पुष्पातिरित्रीभिः क्षेत्रमुद्रिं परं दिशेत् ॥ ६२ ॥ नागकेशरचूरां च सात्वा ज्येन पिवेत् ग्रहम् ॥ क्षीरं
 भर्तु संयोगाद्गर्भधनेन संशयः ॥ ६३ ॥ वाजिगंधामृतासर्जिकाथं स्नानदिने पिवेत् ॥ सावित्रं योगतो नारी
 गर्भधनेन संशयः ॥ ६४ ॥ शृंगवेरोषराक्षुद्राकणाकेसरजं रजः ॥ गोघृतेन पिवेद्यात्तु वंध्यापिलभते सुतम्
 ॥ ६५ ॥ पुष्पोद्भूतं लक्ष्मणाया मूलं भर्त्री निवेदितम् ॥ पिवेद्भूतेन सा गर्भधने क्षीराशनादुक्त्वम् ॥ ६६ ॥
 बीजपूरस्य मूलं वाक्षीरसिद्धं घृता चितम् ॥ भृतोऽपहं पिवेद्या च गर्भधनेन संशयः ॥ ६७ ॥ पुष्पोद्भूता श्वेत
 वलामूलकं च तसमम् ॥ यष्टीचूर्णं सिताया सुपलमेकं विमिश्रयेत् ॥ ६८ ॥ पिष्ट्वा गोरेकवर्णायाः सवसा
 याश्च गोष्ययः ॥ आदाय क्षिप्यात्मध्ये पिवेत्सायं वरंगना ॥ ६९ ॥ नखादेतदिने किंचिदथ रात्रौ पातितं वजेत्
 ॥ प्रातः क्षीरोदनं भक्षेद्गर्भास्पदसंशयम् ॥ ७० ॥ अथ गभस्तिभनम् ॥ ॥ कुलालपाणि संलग्नः पंकः
 क्षौद्रसमाचिनः ॥ अजाक्षीरेण संपीतो गभस्तिं भं करोत्पलम् ॥ ७१ ॥ यष्टीसावरधात्री तौ चूर्णं पीतये

योचितम् ॥ सप्राह्वलितंगमं स्त्रीणां संस्तमयेदध्वम् ॥ द्वापाकंदं लोहितपद्मस्य क्षीराज्यमधुसंयुतम् ॥ सुपक्वं
शीतलं कृत्वा सप्राह्वं गंगानादिवेत् ॥ ६६ ॥ ॥ गैर्भस्मावन्तथावांतिं शूलं शोथं त्रिदोषजम् ॥ अन्योश्च बहुशो रोगान्
नाशयेन्नात्र संशयः ॥ ६७ ॥ अथ सुखप्रसवविधिः ॥ ॥ मानुलंगमधुकोत्थं चूरां मधुघृतान्वितम् ॥ पीत्वा सूते सु
खं नारी शीघ्रमेव न संशयः ॥ ६८ ॥ गृहधूमं समाधाय विवेत्ययुर्वितो भस्मा ॥ पासासूते सुखेनैव शीघ्रमेव न सं
शयः ॥ ६९ ॥ रविवारे गृहीतस्य गुंजामूलस्य बंधनात् ॥ नीलसूत्रैः कथे मूर्द्धि जायते प्रसवस्त्वर ॥ ७० ॥ तत्र त
वन्मंत्रः ॥ ॥ ॐ मन्मथमधुमथवां हिलिवालस्योदरं मुंचलधुत्वा हा ॥ ॥ इति मंत्रेण संजपन् पातुं देयं जलं
वधैः ॥ सूते गंगानासुखं शीघ्रं मंत्रराजप्रसादतः ॥ ७१ ॥ अथ वंध्यात्वोपपादनम् ॥ ॥ गुडं त्रैलोक्यं नयान्ति पल
मात्रं नु नित्यशः ॥ मासार्द्धं सा भवेदध्यायावदायुर्न संशयः ॥ ७२ ॥ नुषतो येन संक्राथ मूलमग्निं तद्भवम् ॥
प्रध्यावसाने त्रिदिनं पीत्वा वंध्याभिजायते ॥ ७३ ॥ कदंबस्य फलं पादं माक्षिकाया दिनत्रयम् ॥ पीतमुष्टो
दकेनैव वंध्यात्वं प्रतिपादयेत् ॥ ७४ ॥ रक्षो भूरुहवी जानां पलां द्रुतं दुलां भस्मा ॥ ऋतो पीत्वा तु सप्राह्वं वंध्यां
कुर्याच्छरीरं दशम् ॥ ७५ ॥ अथ केशरंजनविधिः ॥ ॥ गव्येन पयसा पिष्टा तिलपुष्पसंगोक्षुरम् ॥ सप्राह्वं

वरंगना ४

काली

१२

सर्वत्र १

हं लेपनं कुर्यात्किं शास्त्री धारिवहूनपि ॥ ७६ ॥ दंतीशावरकल्केन सिद्धं तैलं तिलोद्भवम् ॥ पीतं कांश्चिदंतानां हनिले
पनात् ॥ ७७ ॥ गुंजाफलरजःक्षौद्रं मुक्तं लेपान्निहन्त्यलम् ॥ इक्षुलु प्रंतथा केशवाहारो हराकारणम् ॥ ७८ ॥ ६० ध्वे
भदन्तं सुश्लक्ष्णं विष्टातेन प्रलेपयेत् ॥ इक्षुलु प्रंतथा याति केशारो हनिभूरिशः ॥ ७९ ॥ आम्रप्रसूनं त्रिफलात्वक
पाण्डवनरोरपि ॥ पिण्डारकं चेति कल्कैस्तिलतैलं प्रसाधयेत् ॥ ८० ॥ नीलतैलमितिख्यातं केशानां रंजनं परम् ॥
क्षिप्तैर्न हंसपक्षोपि क्व वं मेव कतां वजेत् ॥ ८१ ॥ माज्जुफलकराणीली सैन्धवैः सारनालकैः ॥ पिष्टैश्चिशोरो
हालिप्राः श्यामवर्णा भवन्त्यलम् ॥ ८२ ॥ निम्यतैलफलं नित्यं मासैकं यः पिवेन्नरः ॥ भुक्ताः केशाः क्रमेणैव तस्य
यान्ति लिलुप्तताम् ॥ ८३ ॥ गोरोचनाः कुष्ठतिलाः काकमन्वी शतावरी ॥ अमीभिश्चिकुरालिप्राः श्यामतां या
तिसत्वरम् ॥ ८४ ॥ अथ केशमुक्तीकरणम् ॥ ॥ तिलानां सुहिदुधेन भावितानां च यद्भवेत् ॥ तैलं तल्लेपना
त्केशाः स्फटिकाभा भवन्ति हि ॥ ८५ ॥ वजीरीरेणया धात्री भाविता मज्जनात् तथा ॥ तक्षणादेव मर्त्यानां गिपत्
त्तिकजाः स्वयम् ॥ ८६ ॥ अथ मुखकण्ठकहरणम् ॥ ॥ वचाशावरधान्यानां लेपनाद्यौवनोद्भवाः ॥ प्रवस्यपि

पिकाः यानि नरनार्यैः क्षयं ग्रहात् ॥ ८७ ॥ करणकैः शालमले पञ्चक्षीरपिष्टैर्विलेपयेत् ॥ मुखस्यास्तस्य पिठिकानां रांग
 न्यसंशयम् ॥ ८८ ॥ लोभ्रसैधवसिद्धार्थवचानां परिलेपनात् ॥ गंज्याः पिठिकायां तिदेहिनां संक्षयं ग्रहात् ॥
 ८९ ॥ अथ मुखछायाहरणम् ॥ ॥ तिलदिजिरसिद्धार्थान् पिष्ट्वा क्षीरेण लेपयेत् ॥ यः स प्राह जयेन्नीली चन्द्रव
 र्णं भवेत् ॥ ९० ॥ गैरिकं शोणायष्टीचमेघनादनिशाद्यम् ॥ विष्टारं भांभसालेपात् स प्राह नीलिकां जयेत् ॥ ९१ ॥
 अथ कुचसंस्कारः ॥ ॥ वाजिगंधावचाकुष्ठकराश्चारिलवंगकम् ॥ नवनीतां तु संमिश्रं लेपात् कुर्यात् कुचान् रुधु
 ॥ ९२ ॥ कोलमज्जाहया रेच्य भुजंगस्पवसासमा ॥ एतेषां मर्दना स्त्रीणां कुचाः संयानि पीनताम् ॥ ९३ ॥ श्रीप
 रीरससंमिश्रं तिलतैलं विलेपयेत् ॥ पतितावपि संकुर्यात् पीनोत्तुंगो कुचोऽस्त्रियः ॥ ९४ ॥ दाडिमी कल्कसंमिश्रं
 कटुतैलं विमर्दयेत् ॥ स्तनौ चारुतरौ पीनौ नित्यं कुर्यात् रुगी दृशः ॥ ९५ ॥ तैलं तिलोद्भवं गव्यं घृतं वार्कपयः समं
 म् ॥ वलास्या मलता व्योषालज्जालुश्च निशाद्यम् ॥ ९६ ॥ एतेषां कल्कसाहितं पचेत् रुद्रग्निसुधीः ॥ ललाटे स्पे
 कुचाः स्त्रीणां यानि शीघ्रं विशालताम् ॥ ९७ ॥ वस्त्रांतुलतोयेन तैलमेनात्पिवेद्यदि ॥ पीनोत्तुंगो कुचौ तस्यान्
 पतेतां कदाचन ॥ ९८ ॥ इत्वनंगरं जेष्ठावसादिप्रयोगानि रूपरागनामधुसंस्थलम् ॥ ९९ ॥ ॥ अथ

दीकरणादिकं निरूप्यते ॥ ॥ सारमुद्रत्यसंक्षेपाद्दशीकरणमोहनम् ॥ कामिनां प्रीतिजनकं किंचिदत्र निगद्य
 ते ॥ १०० ॥ तत्रादौ तिलकविधिः ॥ ॥ लज्जालुं मधुकं हृद्यं नलिनीमूलमेव च ॥ एतत्पिष्ट्वा स्ववीर्ये रायः कुर्यात् तिल
 कं प्रमान् ॥ १०१ ॥ तत्क्षणादेव नयति वश्यतां जनसंचयम् ॥ वात्स्यायनेन मुनिना प्रोक्तो योगो यमुत्तमः ॥ ३ ॥ सि
 तार्कमूलं मंजिष्ठा वचा मुखसकुष्ठकम् ॥ स्त्रीयोनिशोणिते नैव एकी कुत्वाललाटके ॥ ४ ॥ शुभं तिलकमाद
 ज्ञेयः स लोकत्रयं क्षणात् ॥ नयति स्ववशं प्राज्ञः सुचिरं मोदते भुवि ॥ ५ ॥ तगरं पिप्पली मूलं मेघशृंगीकरा
 जरा ॥ एतत्समं स्वपंचांगमले नीत्वे कतां सुधीः ॥ ६ ॥ मधुना तिलकं कुर्याद्यः क्षोणी सुतवासरे ॥ जगत्सर्वे
 शी कुर्यात् स प्रमानात्र संशयः ॥ ७ ॥ गोरोचनं च संभाव्य स्वपुष्पसुधिरैराया ॥ कुर्यात्तु तिलकं भाले सापतिमो
 हयेद्दृशम् ॥ ८ ॥ अथांजनविधिः ॥ ॥ महाछमीदिने यस्तु श्मशाने नरमस्तके ॥ पातितं कज्जलं विश्वं मोह
 येन्नयनां जनान् ॥ ९ ॥ रोचनाके शरं कन्याशिलाचैर्भिरविलोचने ॥ योजयेद्युष्णिपथगं सर्वमेव विमोहये
 त् ॥ १० ॥ तालिसकुष्ठतगरैर्लिप्ताक्षो मां सुवर्तिका ॥ सिद्धार्थतैले निक्षिप्य कज्जलं नरमस्तके ॥ ११ ॥

अ. रं.

१५

पातयेदं जनात्तस्य सर्वदा भुवनत्रयम् ॥ दृष्टिगोचरमायाति सर्वो भवति दासवत् ॥ १२ ॥ शिला किं जलक फलिनी रोचना
नांतथां जनार ॥ १३ ॥ अथ चूर्ण विधिः ॥ ॥ काक जंघा सिता पक्षो
धामरौ कुष्ठमुत्पलम् ॥ मूलंतगरजं वैष्णं चूर्णी क्षिप्रं विमोहयेत् ॥ १४ ॥ वायोशिका दत्तं प्रसोमलं मालांशवस्य
च ॥ पक्षावलोरिदं चूर्णी क्षिप्रं शिरसि मोहनम् ॥ १५ ॥ सप्त रुद्रं शिवारब्धे च सक्षो द्रव्यं समांशकम् ॥ अमो
घं शिरसि क्षिप्रं चूर्णी मोहकरं परम् ॥ १६ ॥ अथ भक्षणा विधिः ॥ ॥ अंगाति सर्व निःकार परवजरीये
दरं कुजे ॥ दूरयित्वा स्ववीर्यं शरावयुगले क्षिपेत् ॥ १७ ॥ मुद्रां कृत्वा तदेकाने सप्ताहं धारयेत् सुधीः ॥ प
श्चान्निःकारय संघिष्य वटी कृत्वा विदोषयेत् ॥ १८ ॥ साभक्षणा विधानेन दीयमाना परस्परम् ॥ दंपत्यो
र्मोहजननी कीर्तिता वटिकोत्तमा ॥ १९ ॥ अथ लेपन विधिः ॥ ॥ यः स्वेतः समादाय रताने सव्यपाशि
ना ॥ वामयादेस्त्रियोर्लैपे सातस्य वशगा भवेत् ॥ २० ॥ याभोग शेषे कांतस्य लिंगं वामांघ्रिणा स्थ
र ॥ यावदायु म विदासः सतस्यानात्र संशयः ॥ २१ ॥ कपोत विष्ठासिं धूत्य मधू केसमभाग

काली

१५

धजो.

कैः ॥ लिप्तालिंगं भजे दासी वशगा ॥ स्थादरांगना ॥ २२ ॥ घनसारं समल्लुक मेद्रं च मधुना सह ॥ पिष्ट्वा लिप्यं च
भजे सावशगा भवेत् ॥ २३ ॥ रोचना कनकं शंभु वीजं कर्पूर चन्दने ॥ एभिर्विलिप्तालिंगो यां भजते सावशा भवे
त् ॥ २४ ॥ अथ धूप विधिः ॥ ॥ चन्दनं कुंकुमं व्योवा का माघं कुसुमं जलम् ॥ देवदारु च संघिष्य मधुना सह
मिश्रयेत् ॥ २५ ॥ चिन्तामणि रितिरिष्यातो धूपः परम मोहनः ॥ एष प्रयुक्तो विधिना सर्वकार्योत्तमा धयेत् ॥
॥ २६ ॥ एला सर्जर सप्ताहं दनं युवती वचा ॥ शृङ्गी वैभिस्समैर्धूपात्सर्वं विश्वं विमोहयेत् ॥ २७ ॥ अथ का
मेश्वरो मंत्रः ॥ ॥ प्राकूच कामेश्वरो मुक्ता प्रणवा दिततो मुकीम् ॥ आनयाथानयेत् मुक्ता वशतां हंती ततः पद
म् ॥ २८ ॥ अयं कामेश्वरो मंत्रः कदम्ब कुसुमैस्सह ॥ पलाश कुसुमैर्वाथि संजप्तो युत संख्यया ॥ २९ ॥ तथा
दशांश होमेन सर्व सिद्धि प्रदः स्मृतः ॥ अनेन जपं पुण्यादि दत्तं परम मोहनम् ॥ ३० ॥ अथ वा मुराज मंत्रः
॥ ॥ अं चामुराजो मोहयाथैनां वशतां नय चामुकीम् ॥ ३१ ॥ त्याहापदान् इत्युक्त्वा मुराज मंत्र उक्तमः ॥ ३२ ॥
पलाश कुसुमैरेतलक्षं जप्त्वा दशांशतः ॥ होमेन वाम विधिना सर्व सिद्धिं प्रविन्दति ॥ ३३ ॥ मंत्रे रोति

अं०

१६

चजप्रानिसप्रधाकुसुमानिच॥ इतानिवशगांकुयात्कामिनीनात्रसंशयः॥ ३३॥ अथपश्चिनीवशीकरणम्॥
 कामेश्वरपदपूर्वमोंकारादिविमोहय॥ स्वाहान्तंक्रमतोमंत्रं नागवल्लीदलेलिखेत्॥ ३४॥ पुष्पेणामधुयु
 तैरविवारेभिर्मंत्रितम्॥ सातेनदीयमानेनपश्चिनीवशतांनयेत्॥ ३५॥ अथचित्रिणीवशीकरणम्॥
 ॥ ॐ० कारदितयंपोक्त्वाविहंगमपदद्वयम्॥ कामदेवायतस्मैचस्वाहेत्यस्मंमनोभुवः॥ ३६॥ पिष्टाजा
 तीफलंरंभामूलतोयेनभावयेत्॥ संशोष्यभानुकिररोर्नागवल्लीदलेक्षिपेत्॥ ३७॥ निमंयानेनमंत्रेणार
 विवारेपदाययेत्॥ एतद्रक्षणमात्रेणचित्रिणीवशमानयेत्॥ ३८॥ अथशंखिनीवशीकरणम्॥
 ॐ नमो नश्वोमितिच स्वाहान्तंचपदद्वयम्॥ अयंमहासिद्धमंत्रः कीर्तितः पूर्वसूरिभिः॥ ३९॥ मंत्रेणानेन
 संजप्रंमूलंतगरसंभवम्॥ श्रीफलंचेवसंख्याचं विनीवशतांनयेत्॥ ४०॥ अथहस्तिनीवशीकरणम्॥
 ॐ कारोक्षिरियुगं च कामदेवायवेत्यथ॥ तस्मैस्वाहेतिकथितोमंत्रश्चेहोमुनीश्वरैः॥ ४१॥ कपोतपि
 चं संपिष्यमधुनाधविमिश्रयेत्॥ मंत्रेणानेनतद्वानाहस्तिनीवशगाभवेत्॥ ४२॥ अथांगरागादिकम्

काली

१६

संमूर्च्छिता नुरागारां रत्नसवविलासिनाम्॥ कामिनां प्रीतिजननमंगरागादिकं बुवे॥ ४३॥ चन्दनोशीरपत्रा
 तिलोध्रान्तत्वक्समुद्भवः॥ लेपः स्वेदजदोर्गन्धं हरत्याभुविलासिनाम्॥ ४४॥ पष्पानिवदलं लोध्रं दाडिमी
 सप्तपत्रयोः॥ वल्कलश्च प्रलेपोयमंगदुर्गंधनाशनः॥ ४५॥ चिंचाफलं करंजस्पवीजैरथ हतकी॥ वि
 ल्वमूलेन कक्षादिदुर्गंधिहरणं क्ववम्॥ ४६॥ नागप्रष्पागुरुशीरकोलमज्जां वुचन्दनैः॥ लिप्तांगं विनि
 हृत्याशुदुर्गंधं धर्मवारिजम्॥ ४७॥ स्वांगं पिलुतरोः पुष्पंतथाजं वूफलंसमम्॥ एतदेहेनिदाघेषु लिप्ते
 धर्मांगनाशनम्॥ ४८॥ पित्रुमंददलां भोजलोध्रदाडिमवल्कलैः॥ निदाघकालेलिप्तांगं धर्मवारिचयं
 येत्॥ ४९॥ शिरीषं केसरोशीरलोध्रैरंगविरुक्षारणम्॥ तद्रक्षणञ्च धर्माशुनिदाघेनैव जायते॥ ५०॥
 अथस्नानीयसुगंधिविधिः॥ ॥ विल्वपत्रं मरुवकमशीककुसुमानिव॥ क्रमात्पुष्पातिकेतक्याः क्षिप्वाते
 लेनिधापयेत्॥ ५१॥ आतपेभृक्पुष्पाणिततो निःकाशयेन्नरः॥ महापरिमलंतैलं रव्यातं योग्यं विलासिनां
 रत्नां वुदनखस्वर्णमांसी कर्पूरपत्रकैः॥ स्वात्मा सुगंधं परमं हृजानां दिनेदिने॥ ५२॥ धात्री स्वर्णं घनोशी

अ-रं-
११

रपथ्यामांसीविलेपनैः॥ लात्वा मासाद्रमाचने केशसौरभ्यमुत्तमम् ॥ ५४ ॥ अथ सामान्यसुगंधः ॥ चन्दनैला
सदीपत्रशिगुपथ्यां उतोयदैः ॥ सामलेलेपउ तोयं सुगंधः कामिवल्लभः ॥ ५५ ॥ कर्पूरं कुंकुमं लोभं स्योरो
यजलमंबुदः ॥ ५६ ॥ उशीरश्च समैरेभिलेपस्यात्सुरभिः परः ॥ ५७ ॥ पत्रा मुवन्दनो रीरकुष्माण्डसमुद्रवः ॥
लेपः कुतोयमंगेषु सौरभ्यं परमं दिशेत् ॥ ५८ ॥ अथ सर्वेति सुगंधः ॥ कस्तूरीनागकुसुमं शैलेयं चन्द
नंधनम् ॥ श्रीवासः कनकश्चन्द्रो जातीस्थो रोय एतिका ॥ ५९ ॥ सुश्लिष्टचिह्ने रोभस्तु नागवल्लीद
लोद्भवैः ॥ रसैलेपः सुगंधोयमुक्तो योग्यो महीभुजाम् ॥ ६० ॥ स्यात्तोयदस्य भागे कं पथ्या भागं चितुष्ट
यम् ॥ व्याधिस्यो रोय चन्द्राणाम् प्रत्येकं भागं युग्मवेत् ॥ ६१ ॥ शिलात्मजस्य पंचस्यूर्ध्वभागान्नखस्य
च ॥ एभिस्तुक्तः सुगंधोयं कस्तूरीदलसंज्ञकः ॥ ६२ ॥ नखपथ्याभ्यां भोदमांसीसीसकरंजिका ॥ स
माः स्वर्णमसौ रक्तं प्रत्येकं भागं युग्मकम् ॥ ६३ ॥ कर्पूरागुक्तकस्तूरी जातीस्थो रोय कस्य तु ॥ भागानि
कं स्यात्प्रत्येकं सर्वैरेभिरिहोच्यते ॥ ६४ ॥ लेपः सौरभ्यभाख्यः सर्वलोकमनोहरः ॥ भूभुजामेव यो
ग्यो यमन्येषां दुर्लभः परः ॥ ६५ ॥ अथ मुखवासविधिः ॥ त्वक्पत्रैला नखस्वर्णजातिभिः का

भेजाकुलो २

काली

११

रयेद्वीम् ॥ ताम्बूलयुक्तां साभुज्जावर्कं सुरमितां नयेत् ॥ ६६ ॥ केसरं कोलमज्जाचस्यो रोयं जातिचन्दनम् ॥ वटिकाव
दनेतेषां कृतावर्कं सुवासयेत् ॥ ६७ ॥ प्राकिंजल्ककुष्ठानां चूर्णं लीलादिसंध्ययोः ॥ कर्पूरगंधवदनं कुर्यान्मासा
र्द्धतोऽवम् ॥ ६८ ॥ कावोजीवीजकुष्ठे ल्यं चूर्णं मधुघृतान्वितम् ॥ योलेहि मासं तद्वर्कं केतकीगंधवद्रवे
त् ॥ ६९ ॥ आम्रपत्ररसधारं मार्गकक्षभवं क्षिपेत् ॥ संशोष्य भानुकिरितोर्ध्वेनाम्बूलमध्यगम् ॥ ७० ॥ प्रातः प्राति
दिनं यस्तु सुगंधि स्यात्तदाननम् ॥ सर्वेषु मुखवासस्य योगे वृष्यमुत्तमः ॥ ७१ ॥ इत्यनंगरं गेवशीकरासु
गंधादिनिरूपणं नाम सप्तमं स्पष्टम् ॥ ७२ ॥ अथ विवाहविधिः ॥ विधासौम्यविवेकधैर्यसहितेषु द्वे
चधर्मस्थिते विख्याते धनधान्यवैभवयुते जाता समाने कुले ॥ कन्यादोषविवाजितो गुणवती स भ्रातृका सुन्द
री सद्भिः शास्त्रविधानतः स्मरकलायोग्या विवाहा सदा ॥ ७३ ॥ अथ कन्यालक्षणानि ॥ नीलाम्भोरुहपत्रका
निरथवा स्वर्णप्रभा सुन्दरी भङ्गी नीलशिरोरुहा शशिमुखी सारंगशावेक्षणा ॥ स्याद्यस्यास्तिलकपुष्पसूतसदृ
हशीना सा सुदन्तावली सुश्रोत्रा विकभा बिणी तु जलदग्नीवाथविवाधरा ॥ ७४ ॥ चक्राद्यं कित दोरागवागिष्य

रणाक्षामोदरीस्वल्पभुकरंभारतंभमनोरमोरुयुगलाओरपाटुहत्पाचिता ॥ नाभ्यां चैव सुनिम्नगा गजगतिः
 शान्ताल्पनिद्रा चिताशीलाब्जासुकुमारिकानरवरैः कन्याविवाहाशुभा ॥ २॥ अथ कन्यादूषणानि ॥ ॥ कुरु
 रायिगलकेशलौचनवतीस्वर्वातिदीर्घाकृशालंबोष्ठीपृथुकंधरातिवहुभुक्स्वामाधरादंतुरा ॥ बाबालो वि
 षमस्तनीदुर्नगतिः शूर्पश्रवाः कोपिनीरूक्षापल्लवजिह्वाकानिकठिनासश्मश्रुकालीमृशा ॥ ४॥ विद्रा
 शोकवतीसदाथचलनेयस्याः प्रकंपोधरोहास्पेचापितरंगितौजभवतोगहोभृशंचंचला ॥ अंगुष्ठाद
 धिकाभवेत्तदुपगायादेतथानामिकासास्यानोधररांगीस्पृशेदथभवेमध्यानुहीनाशका ॥ ५॥ अज्ञाताणि
 रिपक्षीभूतहृदीनक्षत्रसंज्ञाचयाप्रोढारोगसमाकुलाचशवलभूवल्लरिनिश्रया ॥ गंडेकूपयुगान्वि
 तोविदधतीहीनाधिकांगीतथादुःशीलाचविवाहकर्मणि सदात्पाज्याऽवलापतिजैः ॥ ६॥ अथ वरला
 क्षणानि ॥ ॥ विद्याशौर्यधनाश्रयोगुणानिधिः स्यातोऽयमुन्दरः साचारः सुकुलोद्भवो मधुरवाक्कदाता
 दयासागरः ॥ भोगाभूरिकुटुंबवान्स्थिरमतिः पापादभीतोवलीजामातापरिकीर्तिनिःकविवरैरेवंवि

दः सत्तमना ॥ १॥ अथ वरदूषणानि ॥ ॥ वक्षोदुर्वसनोदयाविरहितो रोगी महापापवान्बल्लोदुष्टकुलोद्भवश्च
 विश्रुनोधूतेनिवद्रस्पृहः ॥ दारिद्र्यः कुपयोगातिचंचलमतिर्नित्यप्रवासी भटणीभिस्तुः सेहविवजितिः सुमति
 मिः कार्यो वरोनेष्टः ॥ २॥ अथ परस्त्रीगमननिषेधः ॥ ॥ आयुः क्षतिर्विफलतात्पुपहास्यताच निन्दार्थहा
 निलघुताविगतिः परत्र ॥ स्यादेवमद्यपिरतेन परांगनायाः प्राहुस्तथाप्यनयमित्यपि कारणेन ॥ ३॥ लंकेश्वरे
 जनक्याहारणेनवालीतारापहारकतयाप्यथकीचकारव्यः ॥ पांचालिकाग्रहरातो निधनं जगामतच्चेतसा
 पिपरदाररातिनवांकेत ॥ ४॥ अथ कारणवशात्परस्त्रीगमनस्यानिधत्तुमुच्यते ॥ ॥ ६॥ विप्रमपराभ्रमो
 यमनसिप्रोक्तोयसंकल्पकोविद्रोच्छित्तिरतः शरीरवृत्ततालज्जाविनाशस्ततः ॥ वैराग्यं विषयेष्वथोनिग
 दितश्चोन्मादमूर्च्छेततोमृत्युः स्यादिति पंडितैः स्मरदशाउक्तादशैताः क्रमात् ॥ १॥ उर्वशीसुरतचितपा
 ययौसंक्षयं किल पुरुस्वानुपः ॥ रक्षाण्यनिजजीवितस्पतत्संभजेत्परवधूं न कामतः ॥ २॥ नारीवो न
 तयोवनामिलवितं कान्तं न च दाम्पुयादुःमादं मरणां व विदति सदा कर्तुं संमोहिता ॥ संचित्येति समागतौ

अ. रं.

१६

परवधूरत्यर्चिनीस्वेच्छयागच्छेत्कापिनसर्वदासुमतिमानित्याहवात्पायनः ॥१३॥ अपिदिजश्रोत्रियभूपमित्रसं
बंधिभार्यापुदिपंचभक्ता ॥ सुताश्वदोषायनचेत्यगच्छेद्वेतौ प्रमानकामतएवनेवम् ॥१४॥ अथागम्याः स्त्रिय
ऊच्यते ॥ ॥ कन्याप्रव्रजितासतीरिपुवधूमित्रांगनारोमिशीक्षिप्याबालगवूलभाथपतितोमन्ताचसंबंधि
नी ॥ ८ द्वाचार्यवधूश्चगर्भसहिताज्ञातामहापापिनीपिंगकृत्स्नतमासदाबुधजनैस्त्याज्याइमाभोषितः ॥
१५॥ अथदूतीलक्षणम् ॥ ॥ मालाकरवधूनटीवविधवाधानीसखीशिल्येनीसैरंध्रीप्रतिगेहकाथरजकी
तासीचसंबन्धिनी ॥ बालाप्रव्रजिताचभिषुवनितातकस्पविकेयिकामान्याकारुवधूर्विदग्धपुरुषैः प्रेषा
श्मदूतिका ॥१६॥ अथसुरसाध्यालक्षणम् ॥ ॥ निर्लज्जाविधवाकलामुकशलागेष्ठीपरादुर्भगाकीवस्थ
लकठोरवामनजरदैह्यभार्यासुयाः ॥ वारवस्थितेशीलिकातिचपलाबंधामहामानिनीप्रत्ययातरुणी
महाविरहिणीसाध्यासुखेनांगना ॥१७॥ अथाउरागिरालक्षणम् ॥ ॥ लज्जानधत्तेभिमुखंचपश्येत्
हास्येनभूमिं विलिखेत्स्थितावा ॥१८॥ यनक्तिगत्रंकुरुतेयंगं दृष्टाकयाक्षंनयनेविदध्यात् ॥१९॥

काली

६

स्पृष्टास्फुटंसस्मितमेववाक्यंशनैर्व्रजेत्सानुचरावजनम् ॥ विलोक्यतं व्याजकथाप्रसंगादुच्चैर्वदित्वंचपरिदयनी
॥२०॥ तन्मित्रवर्गेप्रणयंविदध्यादित्यादिवातमसकृच्चृच्छेत् ॥ कतिस्त्रियोस्पालयगाः सुरुपाः कस्यामयंये
मभृशंविधत्ते ॥२०॥ मृद्वानिदृष्टास्वकुचंकरेणसंस्फोटयेदंगलिकाःसजंभम् ॥ भूषाविहीनानददातितस्मै
संदर्शनंयाचितमप्यजस्रम् ॥२१॥ पुंष्यादिनाहंतितातितारंसंकाशयेन्मार्द्धिभुजंकरेण ॥ व्याजेनगच्छेत्सद
नंकरांघ्रिवक्त्रेषुघर्मानुवहेद्विलोक्य ॥२२॥ इत्यादिचिह्नैरनुरागयुक्तांज्ञात्वाविदग्धांमृगशावकाक्षीम् ॥
संप्रेषयेत्तांप्रतिनिर्विशंकोदूतीत्तरांकामकलाप्रवीणाम् ॥२३॥ अथदुःसाध्यालक्षणम् ॥ ॥ भर्त्तुमेहवती
दृढैकवनिताप्रेमाविहीनाभृशंसेव्याभूरिसुतात्रपाभरपुतागुर्कदिभीतिस्थिता ॥ प्रायेणाथवितीतथापरजनालापे
विरक्तासदानिलोभायभिचारकर्मणिबुधैर्दुःखेनसाध्यास्मृता ॥२४॥ अथरतौत्पाज्यस्थानम् ॥ ॥ वह्निशाल
राष्ट्रज्यवर्गनिकटेनधांचदेवालयेदुर्गादौचचतुष्यथेपरगृहेरत्येवमशानेऽपिच ॥ संक्रान्तौशशि संक्षयेथशर
दिग्रीष्वेज्वरानौवृतेसंध्यायांचपरिभ्रमेषुसुरतंकुर्यान्निविधान्कवित् ॥२५॥ इतित्पाज्यस्थानावसरम् ॥

वसर ३

अथविहितप्रदेशः ॥ ॥ विस्तीर्णललिते सुधाधवलिते चित्रादिनालंकृते रम्ये प्रोन्नत चतुरेऽग्रमहाधूपादि
 प्रस्थाचि ते ॥ संगीतांगविराजिते स्वभवने दीपप्रभासुरे निःशंकं सुरतं यथाभिलषितं कुर्यात्समं कान्तया ॥
 २६ ॥ ॥ इति श्रीमल्लहारवानमल्लविनोदायमहाकविकल्पारामलुविरचिते नंगरंगे विवादि उद्दे
 शनिरूपगन्ताम अष्टमं स्थलम् ॥ ८ ॥ ॥ अथ बाह्यसंभोगविधिः ॥ ॥ मतिमानुषभोगपूर्वकं सुर
 तं वेदधीतकान्तया ॥ परिरंभणामेव परिशितैः प्रथमं तेष्ठाने गद्यते एषा ॥ १ ॥ कक्षाधिस्तुतं तिलतरादुलारव्यं ला
 लाटिकं जाधनविज्ञकेच ॥ ऊरुपगूळं हृयदुग्धनीरेतयांष्टमं वल्लरिवोद्धितं स्यात् ॥ २ ॥ अथ परिरंभ
 णालक्षणानि ॥ ॥ चरणकमलमेकेनांघ्रिणाक्रम्य भर्तुरपरपदसरोजेनाश्रयनीतुदूरम् ॥ तरुमिव भुज
 वल्ह्यापीप्रचुंवेन तांगी कथितमिह मुनीन्द्रेस्तद्विरक्षास्तु ॥ ३ ॥ भुजगुलविषयमिथो घटयेच्चोनि
 थुनं सुनिश्चलम् ॥ तिलतंडुलसंज्ञकं तदापरिरंभं कथयन्ति सूरयः ॥ ४ ॥ मिथोललाटाक्षिकयोलवक्र
 चक्षा वल्लीमिथुनं घटेत ॥ रसानिरेकाद्यदि निस्तारंगं लालाटिकं तं प्रवदन्ति सन्तः ॥ ५ ॥ जघनपरिस

काली

२०

हृया ॥ परिपीप्रविचुं च नृत्यतिकथितं तद्विस्मयीष्टमं ज्ञकम् ॥ १ ॥ ॥ अथ नखदानमिधानम् ॥ ॥ ग्रीवाकरोरुजघन
 स्तनपट्टिकक्षाक्ष्णार्चगण्डगलकेन खराः खराः स्पृः ॥ मानेन वीनसुरते विरहे प्रवासे द्व्यक्षये च विरतौ च मदे
 प्रयोज्याः ॥ २ ॥ नीरेखतानिर्मलतो ज्ज्वलत्वं वद्विस्तृता त्वस्फुटितत्वमेव ॥ अमादवं चेति गुणानखानां बुधैः
 षडुक्ताः किल कामशास्त्रे ॥ ३ ॥ अव्यक्तररेवं कृतरो महर्षिसमर्पितं गंडकुचाधरेषु ॥ यत्कर्म संपूर्णनख
 प्रभूतं विज्ञास्तदेव दुरितं वदन्ति ॥ ४ ॥ ग्रीवाकुचे वक्रनखप्रहारो हनोर्ध्वचन्द्राख्य उदीरितो सो ॥ इत्येवमे
 धामिमुखं प्रयुज्यात्तदा बुधामंडलकं वदन्ति ॥ ५ ॥ द्वित्र्यंगलादधिक एष नखप्रहारो मूर्धोरुगुल्फकुचदेशस
 मिर्वितो यः ॥ रेखाद्यं मदनकेलिकलाविधिज्ञाः प्राहुस्तमेव तरुणां हि नखस्वभावम् ॥ ६ ॥ कृताकृताख
 र्वनखैरधस्तात् अंगुष्ठमाधाय नखबुकाग्रे ॥ मयूरपादं किल तं वदन्ति शशपुतं सर्वनखैः कुचाग्रे ॥ ७ ॥
 रेखात्रयं पट्टकुचेथगुल्लेकृतं भवेदुत्पलपत्रवधत् ॥ अन्वर्थसंज्ञं प्रवदन्ति तद्विस्मर्तुं प्रवासावसरे दिशंति ॥

लेनकानः ॥ सानैवमुंचेदितेकोपयुक्तास्याचुंबनंतमिलिताभिधानम् ॥ १५ ॥ दयितस्पतिवेशपवक्रकेविजवक्रं प
रिचुंविताधरम् ॥ नपिवेद्वलाप्रकामतोस्फुरिताक्षंकिलचुंबनंतदा ॥ १६ ॥ करेणकानतस्पतिमील्यनेत्रेजिह्व
मुखानाविनिधाययत्र ॥ चुंबेदिलोलापरिमीलितान्दुष्टिकाख्यंकवयोवदान्ते ॥ १७ ॥ करेणकानाचिवुक्
गृहीत्वादशोत्पातिः पश्चिमभागवर्त्ता ॥ प्रियाधरंयत्रतुतिर्यगरव्यप्रोक्तंकवीन्दैः खलुचुंबनंतार ॥ १८ ॥ दनेष्ट
हीत्वा मदनान्तिलोलाधरंविचुंवाभुदशोत्त्वभर्त्तुः ॥ कानास्तदीयंकथितंमुनीन्दैरित्युरोष्ठं परिचुंबनं ॥ १९ ॥
आदायदन्तच्छेदमाभ्युपत्यः करंगुलीसंपुटकेननारी ॥ जिह्वाग्रदेशेनघटेदशोच्चतचुंबनं पादितसंज्ञितं
स्यात् ॥ २० ॥ प्रियापुरवत्त्वाधरसंपुटेनपिवेत्यतिः सापितथैवभर्त्तुः ॥ तत्संपुटारव्यहनुवक्रसंज्ञं स्यात्कैलि
जिह्वानमतस्तदेव ॥ २१ ॥ संप्राप्त निशंरहसिखकान्तां विरागतचुंबनियत्रभर्त्ता ॥ प्रोक्तंकवीन्दैः प्रति
बोधसंज्ञंतचुंबनं सर्वरसातिरेकम् ॥ २० ॥ अधरोष्ठयुगेनकामिनीपतिवक्त्रोष्ठयुगंस्वजि

परस्परं प्रेमसातिरेकं चुंबनं संपुटनामधेयम् ॥ ३

न ५

काली

२१

ह्रया ॥ परिपीप्रविचुंयन्त्यतिकथितंतद्विसमीष्टसंज्ञकम् ॥ २१ ॥ अथनखदन्ताभिधानम् ॥ ग्रीवाकरोरुजघन
स्तनपृष्ठिकक्षाक्षत्याश्वगण्डगलकेनखराः खराः स्युः ॥ मानेनवीनसुरतेविरहेप्रवासेद्रव्यक्षयेयविरतौचमदे
प्रयोज्या ॥ २२ ॥ नीरेखतानिर्मलतोड्ज्वलत्वं वद्विस्तृतात्स्फुटितत्वमेव ॥ अमादवंचेतिगुणानखानां बुधैः
षडुक्ताः किलकामशास्त्रे ॥ २३ ॥ अव्यक्तररेवकुतरोमहर्षसमर्पितं गंडकुचाधरेषु ॥ यत्कर्मसंपूर्णनख
प्रभृतं विज्ञास्तदेवधुरितं वदन्ति ॥ २४ ॥ ग्रीवाकुचेवक्रं नखप्रहारोदत्तौर्ध्वद्वारव्युद्विदिनोसौ ॥ इत्येवमे
धाभिमुखं प्रयुज्यात्तदा बुधा मंडलकं वदन्ति ॥ २५ ॥ द्वियंगुलादधिक एषनखप्रहारो मूर्धोरुगुल्फकुचदेशस
मिर्वितोयः ॥ रेखाद्यं मदनकेलिकलाविधिज्ञाः प्राहुस्तमेवतरुणां हि नखत्वभावम् ॥ २६ ॥ कृताकृतास
र्वनखैरधस्तात् अंगुष्ठमाधाय नखबुकाग्रे ॥ मयूरपादंकिलतं वदन्ति शशपुतंसर्वनखैः कुचाग्रे ॥ २७ ॥
रेखात्रयं पृष्ठकुचेथगुल्फे कृतं भवेदुत्पलपत्रवधत् ॥ अवर्धसंज्ञं प्रवदन्ति तद्विस्मर्त्तुं प्रवासावसरेदिशंति ॥

॥ २८ ॥ नखं प्रयुक्तं प्रणया प्रसन्नेयदेतदेवास्ति मनोभवस्य ॥ सर्वस्वमत्यन्तसुरैकहेतुर्नो तोति किंचिद्वरकामिनीनाम् ॥
 २९ ॥ अथ दशनविधिः ॥ नखप्रदेशे पुरदाः प्रयोज्या गुह्याननानं नयनानि हित्वा ॥ हीकारसीत्कारविशेष उ-
 त्तोदन्तार्पणो कामकलाप्रवीणैः ॥ ३० ॥ रागस्फुरत्स्निग्धतराः समाना दृढाश्च सूक्ष्माः सशिरवाः सभासः ॥ दं-
 ताः प्रशस्ता अपि खर्वरुक्षाः करालवाह्या मलिनाश्च निन्धाः ॥ ३१ ॥ अधरस्थितरागमात्रकं रदखंडं किल गू-
 ढकं विदुः ॥ दशनं दृग्गण्डपीडनादिदमच्छूनकमुच्यते वृद्धैः ॥ ३२ ॥ दंतौ ह्ययोगेन विशेषसाध्यः प्रवा-
 लपूर्वमिति रेखयुक्तः ॥ अभ्यासयोगेन च दं पतीभ्यां संसाध्यते नान्यविनोदिनसु ॥ ३३ ॥ अधरे तिलके च का-
 मिनां रदयुगेन विश्वराडनेकते ॥ इति विन्दुरुदीरितोरविलेदं दशनं स्यात्किल विन्दुमालकः ॥ ३४ ॥ कपोलव-
 क्षो गलभा लक्ष्मि रवराडाभ्रकं स्यादशनाग्रलेख्यम् ॥ तन्मंडलाकारकमंगनानामंगेषु शोभां लभते नित-
 नाम् ॥ ३५ ॥ अखर्वसां द्वादशना वलीया कानाशरीरे क्रियते च भर्त्रा ॥ प्रस्थानकाले स्मृतिहेतुभूता त-
 ल्को लवं धं प्रवदन्ति विशाः ॥ ३६ ॥ ॥ अथ केशगृहोद्देशः ॥ ॥ स्निग्धा घनाः कुंवित नीलवर्णाः

काली

केशाः प्रशस्ता सूरणी जनानाम् ॥ प्रेमप्रवृद्धैर्विधिनेव मन्दंग्राह्या नरैश्चुवनदानकाले ॥ ३७ ॥ विक्रान्परिकृष्यचुवंति
 करयुगेन पतिः प्रियां यदि ॥ समहस्तकमित्यथेकतो यदि हस्तेन तरङ्गरङ्गकः ॥ ३८ ॥ परिवेष्ट्य करेण कुनलान् म-
 ना तैर्दिधारयेत्स्त्रियम् ॥ रतिकेलिकलापकोविदाः कथयन्तीति भुजंगवल्लिकां ॥ ३९ ॥ कर्तुं प्रदेशस्य कत्वा
 न् विष्णुपरस्परं च वृत्ति यत्र नारी ॥ पतिश्च रागात्सुरतावतारिका मावतसः सकचग्रहस्त्यात् ॥ ४० ॥ इति प्रदिष्टाः कति
 वित्यसिद्धाः क्रमान्मया वाच्यत प्रकाराः ॥ प्रसिद्धभावा वरुक्षो परेऽत्र न दर्शिता वित्तरशं कथाने ॥ ४१ ॥ ॥
 इत्यनंगरंगे वा ह्यसंभोगनिरूपणनाम नवमस्य लम् ॥ ४२ ॥ ॥ अथ सुरतभेदानिरूप्यते ॥ ॥ साम्या नरुपा-
 न्यविधाय पूर्वविज्ञः प्रमान्वाच्यतो पचासन् ॥ विधिश्चैव भूतवरांगदेशम् भजेत कानां स्मरकेलिरंगे ॥ ४३ ॥
 प्रोढापिनारी श्रुयतामुपेति प्रसारणा दूरयुगस्य सद्यः ॥ अपि श्रुथा संयमितो ह्युपमागच्छेत्तत्सुरतप-
 योगे ॥ ४४ ॥ उत्तानकं तिर्यग्निर्धौ सितारव्यां स्थितं तस्या व्यानतकं रतज्ञैः ॥ पंचप्रकारं सुरतं वदन्ति तस्य प्रभेदान्क-
 मतो व्रवीमि ॥ ४५ ॥ तन्नाक उत्तानवंधः ॥ ॥ निधाय पादोरमलां स योश्चेदुत्तानमुपारमते प्ररंधी ॥ रतिप्रबंधे

अनं-
३३

मपादसंज्ञं प्रोचुस्तदाभोगविधानस्तदाः ॥५॥ उन्नानितायास्मरमंदिरोपस्थितस्तदुदयमुद्रहीत्वा ॥ संस्थाप्य वा
 स्वं कटितोरमेतकान्तस्तदास्याकिलनागरारव्यः ॥५॥ स्त्रियोऽग्निमेकं विनिधाय भूमावन्धं स्वमौलौ निजपाति
 पुग्मम् ॥६॥ अथ समाधाय रमेतभर्तृत्रैर्विक्रमार्थं करणं तदा स्यात् ॥६॥ तलेतु सुप्ता निजपादपुग्मम्
 र्द्धविधत्ते रमणीकराभ्याम् ॥ ततो गृहीत्वा धूम्रजेतकान् जोबंधस्तदा व्योमपदाख्य उक्तः ॥७॥ कान्तो रघु
 ग्मानरगस्त्वहस्तौ निधाय भूमौ रमते पतिश्चेत् ॥ बंधस्तदोक्तः स्मरवक्रनामा श्रेष्ठस्तदा कामिजनस्पलौ
 के ॥८॥ नारी स्वपादोदयितस्य वक्षःस्थितौ समा लिङ्गं करद्वयेन ॥ किंचिन्न तो ररमते तदा सौ प्रोक्तौ मुनी
 र्देराविदारिताव्यः ॥९॥ उन्नानितो रूद्वयमध्यगामी दृढं समा लिङ्गं भजेत यत्र ॥ कान्तो विलासिप्रिय
 ष्वबंधः सौम्याख्य उक्तः कविभिः पुराणैः ॥१०॥ ऊरुपुगं वक्रमुदं चितं चकत्वां प्रजाप्ती भजते पतिं चै
 र ॥ आनन्दकर्ता तत्तु रणीजनानां बंधो यमुक्तः किल जंभितारव्यः ॥११॥ कान्तो रूद्वयं परिवर्त्तिनं चै

काली
३३

न्निःपीडकामाकुलचित्तवृत्तिः ॥ रमेतभर्तृयदिवेष्टिताख्यं तदेति बंधं मुनयो वदन्ति ॥१२॥ स्कंधप्रदेशे विनिधा
 यजंघामेकां स्त्रियो न्यामथ संविदार्य ॥ अधो विनीय प्रवलं रमेतभर्तृयदा वेशु विदधितं तत् ॥१३॥ विला
 सिनी संगत मूरुपुग्मं कृत्वोर्द्ध्वा लिङ्गं भजेत भर्तृ ॥ उद्भिन्नकं स्यात्प्रमदां द्विपुग्मे कान्तो रसि स्ये स्फुटमान्
 प्रदिष्टः ॥१४॥ अथ तिर्यग्बंधः ॥ कान्तां द्विमेकं ददयेत्स्वकीये निधाय भर्तृ शयने द्वितीयम् ॥ कुर्याद्
 तिंचेदिति बोराकारव्यः प्रीतिं गनायां परिकल्पनीयः ॥१५॥ पार्श्वप्रसुप्ता प्रमदात्तयाथ कान्तः समा
 लिङ्गं रतिकरोति ॥ यत्र प्रदिष्टो मुनिभिः पुराणैर्वन्धस्तदा संपुटनामधेयः ॥१६॥ यद्यंगना कुंचितपाद
 पुग्मं स्वनाभिदेशं परिकल्प्य भर्तृ ॥ रतिं प्रकुर्यादिति कर्कटारव्यं तदा कवीन्द्रैः करणं प्रदिष्टम् ॥१७॥ अ
 थोपविष्टबंधः ॥ प्रेक्षा विलासं प्रसभं वहन्त्या विपर्ययाज्जंघयुगस्य नारीः ॥ पञ्चासनं स्यादथ चै
 कजंघा विपर्ययाद्भूपपदं प्रदिष्टम् ॥१८॥ स्वजानुपुग्मान्तरनिर्गतौ चैद्रुजौ स्वकंठे विनये नमगाक्षी ॥

अरं.

२४

कान्तोपिकृतेतिविधिंप्रगच्छेत्तदावर्धैर्वन्दुरितारव्यमुक्तम् ॥ १९ ॥ उक्तप्रकारेयदिदंपतीस्वोभुजौतुकृत्वा
मणिकूर्परस्यो ॥ स्वेरंमेतेकराण्यदिष्टं तदा कवीन्दैः कणियाकासंज्ञम् ॥ २० ॥ निधायजंघामुगलंयुवत्याः स्व
कीययोः कूर्परयो रथास्याः ॥ कंठेस्ववाहूपरिणीयगच्छेत्पतिस्तदासंयमनाख्यमेतत् ॥ २१ ॥ मुखेमुखंवाह
युगेस्ववाहजंघादयेजंघयुगंनिधाय ॥ गच्छेत्पतिश्चेदिति कौर्मकं स्यात् ऊर्ध्वोरुगमात्परिवर्त्तितारव्य
म् ॥ २२ ॥ स्थितांस्त्रियंकुंचितपादयुग्मांतथैवभर्ताकुरुतेप्रियंगम् ॥ भजेतवेत्कामकलाविदधोबंधंतदा
युगपदंवदंति ॥ २३ ॥ विलासिनीकूर्परवर्त्नी कंठीस्वकीयांभ्रमयन्मुहश्चेत् ॥ भजेतभर्तेति विमर्दितं स्यात्तन्मा
कंठं संमुखसंगमेन ॥ २४ ॥ अथास्थितबंधः ॥ ॥ संवेष्टयित्वा निजकूर्परैराजाव्यंगनाया अवलंब्य कंठे
॥ रतिंप्रकर्षादितिकूर्परारव्योबंधः प्रदिष्टः सच जातु पूर्वः ॥ उक्तप्रकारेकरणेयदेकपादोभवेद्द्विगते
गनायाः ॥ तदाप्रदिष्टो हरिविक्रमाख्योबंधः प्रियोयंतस्तृणीजनानाम् ॥ २५ ॥ कंठेभुजाभ्यामव

काली

२४

थानतकम् ९

लंब्यभर्तुः श्रीरांनिजोरुयुगलेनगाढम् ॥ संवेष्टयित्वा निजकूर्परैराजाव्यंगनाया अवलंब्य कंठे
बंधः ॥ ॥ विन्यस्तपाशंपद्मियुगाधररापां अधोमुखीधेनुवरगुप्तस्था ॥ स्त्रीस्याद्यथास्याः कटिदेशवर्त्नीभर्ताभवे
द्वैतुकमेतदुक्तम् ॥ २६ ॥ अधोमुखीमस्तकदोः कुचास्यैर्मंचंगतां कामति यत्रनारी ॥ करीवभर्तारतिलोलचित्त
स्तदैभसंज्ञंकराण्यदिष्टम् ॥ २७ ॥ भ्रमशौकरकगर्भादिकान्यप्रयोजकतयाचभूरिशः ॥ अप्रसिद्धकराणि
नोमयादर्शितान्यतिविनिर्दिष्टानिच ॥ ३० ॥ अथपुरुषायितबंधः ॥ ॥ जातभ्रमंवीक्ष्यनरंपुरंध्रीस्वेच्छात
येवाथरतेष्टत्वा ॥ कन्दर्पवेगाकुलितानितानं कुर्वीतनुष्टोपुरुषायितंसा ॥ ३१ ॥ उक्तानसुप्रंदयितंभुजाभ्या
मालिङ्गलिङ्गंविनिवेश्येनो ॥ भजेन्नितंबं परिचालयन्ती नारी तदासाविपरीतबंधः ॥ ३२ ॥ सुप्रस्युप्तो
जघनोपरिस्थासंभ्रामयत्यंग्रियुगंविंकुंचितम् ॥ यक्ताकृतिः स्त्री नरवद्विचेष्टते तद्भ्रामराख्यंकराण्य
दिष्टम् ॥ ३३ ॥ प्रेक्ष्यविभ्रमवतीस्मरयन्नेभर्तुलिंगमुपधायपुंरंध्री ॥ भ्रामयेत्कटिमनंगविलोलास्या

तदाकरा मुत्कलिताख्यम् ॥ ३४ ॥ विपरीतरते सुसीकृता हरहासाति मनोरमानना ॥ कितवाद्यवशंगतो सि
 मे स्मरयुद्धे विजितो सिवाप्यलम् ॥ ३५ ॥ इति मंजुवदस्य पाकुलासकवाकर्षणं विताधरा ॥ अमसंम
 लितो सलोचना इव तां याति बिलासिनी तदा ॥ ३६ ॥ अथ देहलतां समृद्धिनां दरसंमीलितलोचनोत्पलाम् ॥ सम
 वेक्ष्य नितान्तनिःसहामवगच्छेद्वलां दुतामिति ॥ ३७ ॥ करिणी हरिणी च गभिणी नवसूतां भूतयोगिनीं कुशा
 म् ॥ ज्वरितां च कुमारिकारते विपरीते परिवर्जयेत्सुधीः ॥ ३८ ॥ अथ करताडनसीकृतो देशः ॥ कामयु
 द्वांगुगमं स्यात्करताडनसीकृते ॥ ततोऽनं वज्रद्वेत्तं सीकृतं पंचधा स्मृतम् ॥ ३९ ॥ प्रसृतेनापहस्तेन मु
 छिना समपाणिना ॥ ताडनं स्याच्चतुर्द्वैतं तस्य स्थानानि संबुधे ॥ ४० ॥ पार्श्वे गुह्ये समतले मुष्टिं च छेदयन्
 नि ॥ फणाकारं प्रसृति कं पुंज्या दृष्ट्यपहस्तकम् ॥ ४१ ॥ अथ ताडनभेदाः ॥ विपरीतरते यदांगता ह
 दिमुष्मापरिताडयेत्पतिम् ॥ करघातनकं तदा बुधैरितिसन्नानितं संज्ञमुच्यते ॥ ४२ ॥ विस्तीर्णहस्तेन

काली
 २५

रतो यदा स्त्री हन्यात्यति सा सपताकसञ्ज्ञः ॥ अंगुष्ठकेनैव कृतप्रहारे विज्ञैः स उक्तः खलु विन्दमालः ॥ ४३ ॥
 सांगुष्ठमध्यांगुलिकाप्रहारं शनैः पुरीषीकुरुतेति रागात् ॥ यद्येय उक्तः कविभिः पराशोरानन्दकृतं
 उलनामधेयः ॥ ४४ ॥ अथ सीकृतभेदास्तु पंचैव क्रमतो बुधे ॥ हिंकृतं स्तनितं सीत्कृतं फूत्कृतं तथा ॥ ४५ ॥
 उच्चारणे मुखनासाभ्यां हिंकृतं चाभिजायते ॥ स्तनितं मेघगंभीरप्योषवत्स्यात्ततः स्मृतम् ॥ ४६ ॥ फूत्कृतं
 तत्तु भुजगोच्छ्वासवत्स्यात्तपोत्कृतम् ॥ वेणुविस्फोटनाराचतुल्यं स्यादधतत्कृतम् ॥ ४७ ॥ मेघविन्दुर्यदातो
 यं निपतेत्तद्वाक्कृतिः ॥ सीत्कृतस्येति पंचैव क्रमाद्भेदाः समीरिताः ॥ ४८ ॥ लावको किल मयूरहं सिकानील
 कंठहतसन्निभान् क्रमात् ॥ संदधाति किल हिंकृतादिकांश्चित्रभोगसमये विलासिनी ॥ ४९ ॥ सुरते दशनछ
 दं यदा प्रमदायाः परिभ्रमते भृशम् ॥ दधिते न तदातिरागतः क्रियते सीत्कृतमंजसा तथा ॥ ५० ॥ अथाष्ट
 नायिका लक्षणाणि ॥ निखिलसुरतखेदैरंकितांगः सपत्न्या अरुणातरुणानेत्रो निद्रया जीवितेश्च ॥

अ.रं.
२६

समयमधुरवाक्यं प्रातरभ्येति यस्याः कथयति सुकविस्तां खलितारुण्यं पुरंधी ॥ ५१ ॥ वेनीताभ्रमवासवेदमनिम्य
दृश्यामधिवासिनी निशि ॥ पतिमार्गविरापिते क्षणा कथितावासकसज्जिताबुधैः ॥ ५२ ॥ सागस्तयाचरा
जंदयितं प्रचरोडैर्वीकैर्निस्सवहुकोपतस्वपश्चात् ॥ संजायते विरहतापविलापदीनायातां वदति कल
हान्तिरेतां कवीन्द्राः ॥ ५३ ॥ मदनाकुलितातिनिर्भयाकुतभूषानि शिगूठचारिणी ॥ सुरताय परालये
जेत्कवयस्तामभिसारिकां विदुः ॥ ५४ ॥ प्रियतममुपनेतुं प्रेषयित्वैव दूतीं स्वयमतिरतिलोलायाति
केतदेशम् ॥ तदनुपतिविहीनामागतां वीक्षयातां वहति बहुलतायं सोऽयं ते विप्रलब्धा ॥ ५५ ॥ दयिते परदे
शसंस्थितेशशिष्यं केतुहचंदनादिभिः ॥ परितप्यतस्वयद्वयः कथितासाकविभिर्वियोजिनी ॥ ५६ ॥ वैरा
ग्यदान्सकलकेलिकलापेकानोजहाति न सकाशमनंगलौल्यात् ॥ यस्यास्त्रियः सुरतसोरव्यविवचि
तासात्वाधीनपूर्वपतिकेति बुधैः प्रदिष्टा ॥ ५७ ॥ विविधकुसुममालाभूषितां गीमनो ज्ञापुरतरसविलो

कला २

काली
२६

अ.रं.
३१

लासानुरागास्वकाने ॥ निवसति हरिणाक्षीवासमेहेचिरं यावरं कविभिरिहोक्तासाकिलोत्कंठितेति ॥ ५८ ॥ इत्य
ष्टनायिका लक्षणानि ॥ ॥ सुविदितपरमार्थः कामशास्त्रस्य विद्वान्विविधरतिविनोदैः कामिनीनां मनांसि
॥ अनुदिनमनुरागाच्च जयेद्यः सलीलं फलमविकलमेव प्राप्नुयाज्जन्मनः सः ॥ ५९ ॥ यावच्छुंकरमौलिगा
सुरनदीगोरीतर्द्धागगायावत्येव वती पयोधितनया वैकुण्ठसंगेरता ॥ वेदाभ्यासरतो विरिंचिरादिभूया
वदिनेशः शशीभूयात्तावदनंगरंगकइति प्रीत्यै सदा कामिनाम् ॥ ६० ॥ ॥ इति श्रीमल्लाडखानमल्ल
विनोदयमहाकविकल्पारणमल्लविरचितेऽनंगरंगे सुरतभेदादिनिरूपणान्नाम दशमं स्थलम् ॥ १० ॥
॥ ॥ कामशास्त्रविदः प्राज्ञाभवान्निरमणी प्रियाः ॥ कामशास्त्रमजानन्तो रमन्ते पशुवत्स्त्रियः ॥ ११ ॥ नानावि
चित्रैः सुरतोपचारैः क्रीडसुखं जन्मफलं नराणाम् ॥ किं सौरभेयी शतमध्यवर्त्ति च बोधितं भोगसु
खं न भुङ्क्ते ॥ १२ ॥ ॥ श्रीशके १३५ ज्यैष्ठ्ये १६६३ त्रयोदश्यां शनी दुर्गनाथशर्मणानंगरंगे लिखितः ॥ ०० ॥

काली

श्रीगुणनाथसूरिसूनुलक्ष्मीलालशर्मणोदःपुलम् ॥ ॥

आलोनामलकावलीविलुलितांविभ्रञ्जलकुण्डलंकिञ्चिन्मृदुविशेषकंतनुतरेःस्वेदाम्मसांसीकरैः॥
तन्वायसुरतान्ततान्तनयनं वक्त्रंरतिव्यत्ययेतत्त्वांयातुचिरायकिंहरिहरप्रह्लादिभिर्देवतैः॥ १ ॥